

WYTYCZNE W SPRAWIE KRAJOWEJ POMOCY REGIONALNEJ NA LATA 2007-2013

(2006/C 54/08)

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

1. Wstęp

1. Na podstawie art. 87 ust. 3 lit. a) oraz art. 87 ust. 3 lit. c) TWE pomoc państwa przeznaczona na wspieranie rozwoju gospodarczego określonych niekorzystnie położonych regionów w Unii Europejskiej może zostać uznana przez Komisję za zgodną ze wspólnym rynkiem. Ten rodzaj pomocy państwa znany jest pod nazwą krajowej pomocy regionalnej. Na krajową pomoc regionalną składa się pomoc na inwestycje przyznawana dużym przedsiębiorstwom, lub — w ograniczonym zakresie — pomoc operacyjna, przy czym obie formy pomocy przyznaje się konkretnym regionom w celu wyrównania różnic regionalnych. Za pomoc regionalną uznaje się również podwyższenie poziomów pomocy inwestycyjnej przyznawanej małym i średnim przedsiębiorstwom (dalej: MŚP) mieszczącym się w regionach mniej uprzywilejowanych ponad poziomy dopuszczalny na innych obszarach.
2. Pomagając w likwidacji ograniczeń regionów mniej uprzywilejowanych, krajowa pomoc regionalna sprzyja gospodarczej, społecznej i terytorialnej spójności państw członkowskich oraz Unii Europejskiej jako całości. Owa geograficzna specyfika odróżnia pomoc regionalną od innych form pomocy horyzontalnej, takich jak pomoc w dziedzinie badań, rozwoju i innowacji, zatrudnienia, szkoleń czy ochrony środowiska, które dążą do osiągnięcia innych celów leżących we wspólnym interesie zgodnie z art. 87 ust. 3 TWE, jakkolwiek na obszarach mniej uprzywilejowanych poziom pomocy może być czasami wyższy w uznaniu napotykanym przez nie określonych trudności ⁽¹⁾.
3. Krajowa regionalna pomoc inwestycyjna została skonstruowana w taki sposób, aby wspomóc rozwój najmniej uprzywilejowanych regionów poprzez wspieranie inwestycji i tworzenie nowych miejsc pracy. Promuje ona ekspansję i dywersyfikację działalności gospodarczej przedsiębiorstw znajdujących w tych regionach, zwłaszcza poprzez zachęcanie firm do otwierania tam nowych zakładów.
4. Kryteria stosowane przez Komisję przy sprawdzaniu zgodności krajowej pomocy regionalnej ze wspólnym rynkiem na podstawie art. 87 ust. 3 lit. a) oraz art. 87 ust. 3 lit. c) TWE, zostały określone w wytycznych w sprawie krajowej pomocy regionalnej z 1998 r. ⁽²⁾ obejmujących lata 2000-2006 ⁽³⁾. Szczególne zasady dotyczące przyznawania pomocy na duże projekty inwestycyjne zostały określone w Wielosektorowych zasadach ramowych z 2002 r. ⁽⁴⁾ Jednak kierunek politycznego i gospodarczego rozwoju od 1998 r., łącznie z rozszerzeniem Unii Europejskiej z dnia 1 maja 2004 r., przewidywanym przystąpieniem Bułgarii i Rumunii oraz przyspieszonym procesem integracji w następstwie wprowadzenia jednej waluty, stworzyły potrzebę przeprowadzenia zakrojonego na szeroką skalę przeglądu w celu przygotowania nowych wytycznych, które obowiązywać będą w latach 2007-2013.
5. Pomoc regionalna może być skuteczna jedynie wówczas, gdy jest stosowana oszczędnie i proporcjonalnie oraz skupia się na najmniej uprzywilejowanych regionach Unii Europejskiej. W szczególności dopuszczalne pułapy pomocy winny odzwierciedlać wagę problemów mających wpływ na rozwój danych regionów. Ponadto korzyści z pomocy w zakresie rozwoju mniej uprzywilejowanego regionu muszą przeważać nad wynikającym z jej zastosowania zakłóceniem konkurencji ⁽⁵⁾. Znaczenie przykładane do korzyści osiąganych dzięki pomocy może się różnić w zależności od rodzaju stosowanego odstępstwa, w ten sposób, że w wypadku regionów najmniej uprzywilejowanych objętych przepisami art. 87 ust. 3 lit. a) dopuszcza się większe zakłócenie konkurencji niż w wypadku regionów, o których mowa w art. 87 ust. 3 lit. c) ⁽⁶⁾.

⁽¹⁾ Dodatki regionalne do pomocy przyznawanej w takich celach nie są zatem uważane za pomoc regionalną.

⁽²⁾ Dz.U. C 74 z 10.3.1998, str. 9, zmienione: Dz.U. C 288 z 9.10.1999, str. 2 oraz Dz.U. C 285 z 9.9.2000, str. 5.

⁽³⁾ Punkt 4.4 Wytycznych w sprawie pomocy regionalnej został zmieniony przez Wytyczne wspólnotowe dotyczące pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw, Dz.U. C 288 z 9.10.1999, str.2.

⁽⁴⁾ Dz.U. C 70 z 19.3.2002, str. 8, zmienione w Dz.U. C 263 z 1.11.2003, str. 3.

⁽⁵⁾ Patrz: wyrok Trybunału Sprawiedliwości w sprawie 730/79, *Philip Morris* [1980], ECR 2671, pkt 17 oraz w sprawie C 169/95, *Hiszpania przeciwko Komisji* [1997], ECR I-135, pkt 20.

⁽⁶⁾ Patrz: orzeczenie Sądu Pierwszej Instancji w sprawie T-380/94 *AIUFFASS i AKT* [1996], ECR II-2169, pkt 54.

6. W pewnych bardzo ograniczonych, wyraźnie określonych przypadkach ograniczenia strukturalne danego regionu mogą być na tyle poważne, że regionalna pomoc inwestycyjna w połączeniu z kompleksowym systemem pomocy horyzontalnej może okazać się niewystarczająca dla zainicjowania procesu rozwoju regionalnego. Jedynie w takich przypadkach regionalna pomoc inwestycyjna może zostać uzupełniona regionalną pomocą operacyjną.
7. Coraz więcej wskazuje na istnienie poważnych barier w zakładaniu nowych przedsiębiorstw we Wspólnocie, które w zaostrzonej formie występują w regionach mniej uprzywilejowanych. Komisja postanowiła zatem w ramach niniejszych wytycznych wprowadzić nowy instrument pomocy, mający stymulować tworzenie nowych małych przedsiębiorstw w regionach mniej uprzywilejowanych w postaci zróżnicowanych pułapów pomocy w odniesieniu do regionów, o których mowa.

2. Zakres

8. Niniejsze wytyczne stosowane będą przez Komisję w odniesieniu do pomocy regionalnej przyznawanej w każdym sektorze gospodarki z wyjątkiem rybołówstwa i górnictwa węgla⁽⁷⁾, które podlegają postanowieniom szczególnym przewidzianym przez określone instrumenty prawne.

W sektorze rolnictwa niniejsze wytyczne nie mają zastosowania do produkcji produktów rolnych wymienionych w załączniku I do TWE. Mają one co prawda zastosowanie do przetwarzania wspomnianych produktów i obrotu tymi produktami, jednak tylko w zakresie przewidzianym wytycznymi Wspólnoty w sprawie pomocy państwa w sektorze rolnictwa⁽⁸⁾ lub innymi wytycznymi, które je zastępują.

Dodatkowo kilka innych sektorów również podlega postanowieniom szczególnym uwzględniającym swoistą sytuację tych sektorów i mogących w całości lub w części odbiegać od postanowień niniejszych wytycznych⁽⁹⁾.

Jeśli chodzi o hutnictwo żelaza i stali, zgodnie z dawno przyjętą praktyką, Komisja uznaje pomoc regionalną dla tego sektora, według definicji podanej w załączniku I, za niezgodną ze wspólnym rynkiem. Niezgodność ta zachodzi również w stosunku do pomocy w formie dużych indywidualnych dotacji dla MŚP tego sektora w rozumieniu art. 6 rozporządzenia (WE) nr 70/2001⁽¹⁰⁾, lub każdego następnego rozporządzenia, która nie podlega wyłączeniu na podstawie tego samego rozporządzenia.

Dodatkowo, z uwagi na jego cechy szczególne, regionalna pomoc inwestycyjna nie jest przyznawana w sektorze włókien syntetycznych zgodnie z definicją w załączniku II.

9. Pomoc mogą otrzymać wyłącznie przedsiębiorstwa znajdujące się w trudnej sytuacji w rozumieniu Wytycznych wspólnotowych dotyczących pomocy państwa w celu ratowania i restrukturyzacji zagrożonych przedsiębiorstw⁽¹¹⁾ zgodnie z tymi wytycznymi⁽¹²⁾.
10. Ogólną zasadą jest, iż pomoc regionalna powinna być przyznawana w ramach wielosektorowego programu pomocy stanowiącego integralną część regionalnej strategii rozwoju o wyraźnie sprecyzowanych celach. Program taki umożliwiałby właściwym organom uszeregowanie projektów inwestycyjnych według korzyści, jakie przedstawiają one dla danego regionu. W wyjątkowych przypadkach, w których przewiduje się przyznanie indywidualnej pomocy ad hoc pojedynczej firmie lub pomocy ograniczonej do jednego obszaru działalności, państwo członkowskie musi udowodnić, że projekt

⁽⁷⁾ Do celów niniejszych wytycznych „węgiel” oznacza wysokiej, średniej i niskiej klasy węgiel kategorii A i B w rozumieniu międzynarodowej klasyfikacji ustanowionej przez Europejską Komisję Gospodarczą ONZ.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 28 z 1.2.2000, str. 2, sprostowanie Dz.U. C 232 z 12.8.2000, str. 17.

⁽⁹⁾ Sektory objęte postanowieniami szczególnymi, oprócz wyżej wymienionych sektorów, to: transport i budownictwo okrętowe.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 10 z 13.1.2001, str. 33, rozporządzenie zmienione rozporządzeniem (WE) nr 364/2004 (Dz.U. L 63 z 28.2.2004, str. 22).

⁽¹¹⁾ Dz.U. C 244 z 1.10.2004, str. 2.

⁽¹²⁾ Obowiązkowi indywidualnego zgłoszenia Komisji podlega zwłaszcza pomoc udzielona dużym i średnim przedsiębiorstwom w toku restrukturyzacji, nawet jeśli stanowi ona część zatwierdzonego programu pomocy.

przyczynia się do osiągnięcia celów spójnej strategii rozwoju regionalnego, oraz że uwzględniając charakter i wielkość projektu, nie będzie on powodował niedopuszczalnego zakłócenia konkurencji. Jeśli pomoc przyznana w ramach programu będzie nadmiernie skoncentrowana na określonym sektorze działalności, Komisja może dokonać przeglądu programu na podstawie art. 17 rozporządzenia (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiającego szczegółowe zasady stosowania art. 93 traktatu WE ⁽¹³⁾ oraz może zaproponować, zgodnie z art. 18 lit. c) przytoczonego rozporządzenia, likwidację programu.

11. Państwa członkowskie nie mają obowiązku zgłaszania krajowych programów pomocy regionalnej spełniających wszystkie warunki ustanowione w rozporządzeniach w sprawie wyłączeń grupowych, przyjętych przez Komisję zgodnie z art. 1 rozporządzenia Rady (WE) nr 994/98 z dnia 7 maja 1998 r. dotyczącego stosowania art. 92 i 93 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską do niektórych kategorii horyzontalnej pomocy państwa ⁽¹⁴⁾.

3. Rozgraniczenie Regionów

3.1. Odsetek ludności kwalifikujący się do objęcia pomocą regionalną w latach 2007-2013

12. W świetle zasady wyjątkowego charakteru pomocy regionalnej Komisja uważa, że całkowity odsetek ludności zamieszkującej regiony Wspólnoty, które są objęte pomocą musi być znacznie mniejszy niż odsetek ludności w regionach nie objętych pomocą.
13. Uwzględniając konkluzje z różnych posiedzeń Rady Europejskiej wzywające do obniżenia ogólnego poziomu pomocy państwa oraz wobec szeroko rozpowszechnionych obaw dotyczących zakłóceń w wyniku przyznawania pomocy inwestycyjnej na rzecz dużych przedsiębiorstw, Komisja uznaje, że całkowity odsetek ludności objęty zakresem wytycznych w sprawie pomocy regionalnej na lata 2007-2013 powinien zostać ograniczony w taki sposób, aby pomocą objąć najmniej uprzywilejowane regiony, a także ograniczoną liczbę regionów, które są mniej uprzywilejowane w porównaniu ze średnią krajową w danym państwie członkowskim. Postanowiła ona odpowiednio ustalić łączny odsetek ludności na poziomie 42 % ludności obecnych 25 państw członkowskich UE, który jest zbliżony do odsetka określonego w 1998 r. dla Wspólnoty liczącej 15 członków. Pułap ten umożliwi odpowiednią koncentrację pomocy regionalnej w UE-25, gwarantując równocześnie wystarczającą elastyczność w związku z przystąpieniem Bułgarii i Rumunii do UE, których terytorium w całości będzie się kwalifikować do pomocy regionalnej ⁽¹⁵⁾.
14. Niezależnie od tego, celem zapewnienia wystarczającej ciągłości dla obecnych państw członkowskich, Komisja zdecydowała także o zastosowaniu dodatkowej siatki bezpieczeństwa celem zapewnienia, że zasięg pomocy w kategoriach liczby ludności w żadnym z państw członkowskich nie spadnie poniżej 50 % ludności objętej pomocą w latach 2000-2006 ⁽¹⁶⁾.

3.2. Odstępstwo na podstawie art. 87 ust. 3 lit. a)

15. Artykuł 87 ust. 3 lit. a) stanowi, że pomoc przeznaczona na wspieranie rozwoju gospodarczego regionów, w których poziom życia jest nienormalnie niski lub regionów, w których istnieje poważny stan niedostatecznego zatrudnienia, może zostać uznana za zgodną ze wspólnym rynkiem. Jak orzekł Trybunał Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich „posłużenie się w wyłączeniu zawartym w art. 87 ust. 3 lit. a) wyrazami »nienormalny« oraz »poważny« wskazuje, że dotyczy ono wyłącznie obszarów, na których sytuacja gospodarcza jest wyjątkowo niekorzystna na tle Wspólnoty jako całości” ⁽¹⁷⁾.

⁽¹³⁾ Dz.U. L 83 z 27.3.1999, str. 1.

⁽¹⁴⁾ Dz.U. L 142 z 14.5.1998, str. 1.

⁽¹⁵⁾ Szacuje się, że wskutek przystąpienia Bułgarii i Rumunii pułap w wysokości 42 % w skali UE-27 wzrośnie do 45,5 %.

⁽¹⁶⁾ Zastosowanie siatki bezpieczeństwa spowoduje, że całkowity odsetek ludności objęty pomocą w skali UE-25 wyniesie około 43,1 %, a w skali UE-27 – 46,6 %.

⁽¹⁷⁾ Sprawa 248/84, Niemcy przeciwko Komisji [1987], Zb. Orz. 4013, pkt 19.

16. Stosownie do tego, Komisja stoi na stanowisku, że określone warunki są spełnione, jeśli region sklasyfikowany jako jednostka geograficzna poziomu NUTS II ⁽¹⁸⁾ posiada produkt krajowy brutto (dalej: PKB), mierzony według standardu siły nabywczej (dalej: SSN), niższy niż 75 % średniej wspólnotowej ⁽¹⁹⁾. Wskaźniki PKB na jednego mieszkańca ⁽²⁰⁾ dla każdego regionu oraz średnia wspólnotowa, które mają być wykorzystane w analizie, ustalane są przez Urząd Statystyczny Wspólnot Europejskich (dalej: Eurostat). Dla zapewnienia maksymalnej spójności pomiędzy wyznaczeniem regionów kwalifikujących się do odstępstwa na podstawie art. 87 ust. 3 lit. a) w ramach wytycznych w sprawie pomocy regionalnej oraz regionów kwalifikujących się do celu konwergencji w ramach rozporządzeń w sprawie funduszy strukturalnych Komisja wykorzystwała te same dane dotyczące PKB na jednego mieszkańca do wyznaczenia regionów objętych art. 87 ust. 3 lit. a), jak i do wyznaczenia regionów konwergencji w ramach rozporządzeń w sprawie funduszy strukturalnych ⁽²¹⁾.
17. Uznając specyficzne ograniczenia wynikające z oddalenia oraz określone trudności w zakresie integracji z rynkiem wewnętrznym, Komisja uważa, że pomoc regionalna dla regionów najbardziej oddalonych objętych art. 299 ust. 2 TWE ⁽²²⁾ również wchodzi w zakres odstępstwa na podstawie art. 87 ust. 3 lit. a) bez względu na to, czy PKB na jednego mieszkańca jest w tych regionach niższy czy wyższy od 75 % średniej wspólnotowej.

3.3. Ustalenia dotyczące stopniowego wycofywania pomocy dla regionów „efektu statystycznego”

18. W niektórych regionach PKB na jednego mieszkańca przekracza 75 % średniej wspólnotowej tylko ze względu na statystyczny efekt rozszerzenia. Są to regiony na poziomie NUTS II o PKB na jednego mieszkańca wyższym niż 75 % średniej UE-25, ale niższym niż 75 % średniej UE-15 ⁽²³⁾ ⁽²⁴⁾.
19. Pragnąc zapewnić, że postęp osiągnięty przez te regiony nie zostanie podważony wskutek zbyt gwałtownej zmiany pod względem intensywności pomocy i dostępności pomocy operacyjnej Komisja uważa, że powinny one kwalifikować się do odstępstwa na podstawie art. 87 ust. 3 lit. a) na zasadzie tymczasowej i przejściowej aż do dnia 31 grudnia 2010 r.
20. W 2010 r. Komisja dokona przeglądu sytuacji gospodarczej tych regionów na podstawie średniej z trzech ostatnich lat obliczonej w oparciu o najnowsze dane dotyczące PKB dostarczone przez Eurostat. Jeśli okaże się, że poziom PKB na jednego mieszkańca któregośkolwiek z regionów spadł poniżej 75 % średniej UE-25, to takie regiony nadal będą się kwalifikowały do odstępstwa na podstawie art. 87 ust. 3 lit. a). W przeciwnym razie regiony efektu statystycznego będą się kwalifikowały do pomocy w ramach odstępstwa na podstawie art. 87 ust. 3 lit. c) od dnia 1 stycznia 2011 r.

3.4. Odstępstwo na podstawie art. 87 ust. 3 lit. c)

21. Trybunał Sprawiedliwości w sprawie 248/84 ⁽²⁵⁾ wyraził swój pogląd co do szeregu kwestii objętych przedmiotowym odstępstwem oraz co do ram odniesienia dla analizy w następujący sposób: „Z drugiej strony, zakres wyłączenia zawartego w art. 87 ust. 3 lit. c) jest szerszy o tyle, że dopuszcza rozwój pewnych obszarów bez ograniczania go uwarunkowaniami ekonomicznymi określonymi w art. 87 ust. 3 lit. a) zakładając, że pomoc taka” nie zmienia warunków wymiany handlowej w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem... Przepis ten uprawnia Komisję do zatwierdzenia pomocy mającej na celu dalszy rozwój gospodarczy obszarów państw członkowskich, które są mniej uprzywilejowane w stosunku do średniej krajowej”.

⁽¹⁸⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1059/2003 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 maja 2003 roku w sprawie ustalenia wspólnej klasyfikacji Jednostek Terytorialnych do Celów Statystycznych (NUTS), Dz.U. L 154 z 21.6.2003, str. 1. Eurostat posługuje się nomenklaturą NUTS jako odniesieniem w zakresie gromadzenia, rozwijania i harmonizacji regionalnej statystyki UE oraz dla potrzeb społeczno-ekonomicznych analiz regionów.

⁽¹⁹⁾ Przyjmuje się, że wskaźnik PKB może syntetycznie odzwierciedlać oba wspomniane zjawiska.

⁽²⁰⁾ Niniejsze i kolejne odniesienia do PKB na jednego mieszkańca oznaczają PKB mierzone w kategoriach SSN.

⁽²¹⁾ Dane te obejmują lata 2000-2002.

⁽²²⁾ Azory, Madera, Wyspy Kanaryjskie, Gwadelupa, Martynika, Reunion oraz Gujana Francuska.

⁽²³⁾ W praktyce 75 % średniej PKB na jednego mieszkańca dla UE-15 odpowiada 82,2 % średniej PKB na jednego mieszkańca dla UE-25.

⁽²⁴⁾ Regiony te określa się dalej jako regiony efektu statystycznego.

⁽²⁵⁾ Przypis 17, jak wyżej.

22. Pomoc regionalna objęta odstępstwem na podstawie art. 87 ust. 3 lit. c) musi jednak stanowić część szczegółowo zdefiniowanej polityki regionalnej państwa członkowskiego i przestrzegać zasady koncentracji geograficznej. Jeśli jest ona przeznaczona dla regionów, które znajdują się w mniej niekorzystnej sytuacji, aniżeli regiony, których dotyczy art. 87 ust. 3 lit. a), wówczas zarówno zasięg geograficzny odstępstwa, jak i dozwolona intensywność pomocy muszą być ściśle ograniczone. W tych okolicznościach zazwyczaj jedynie niewielka część terytorium państwa członkowskiego kwalifikuje się do przyznania wspomnianej pomocy.
23. Tak więc, aby pozostawić władzom krajowym wystarczający margines swobody przy wyborze regionów kwalifikujących się do pomocy, bez zagrożenia skuteczności systemu kontroli tego rodzaju pomocy prowadzonej przez Komisję oraz równego traktowania wszystkich państw członkowskich, wybór regionów kwalifikujących się w ramach powyższego odstępstwa przeprowadza się w dwóch etapach: po pierwsze Komisja ustala dla każdego z państw członkowskich ⁽²⁶⁾ maksymalny odsetek ludności kwalifikującej się do objęcia pomocą, a po drugie dokonuje się wyboru regionów kwalifikujących się do objęcia pomocą.

3.4.1. Określenie zasięgu pomocy regionalnej w państwie członkowskim w kategoriach liczby ludności

24. Ustalenie zasięgu pomocy regionalnej w państwie członkowskim w kategoriach liczby ludności w ramach odstępstwa na podstawie art. 87 ust. 3 lit. c) winno zostać dokonane w sposób obiektywny, sprawiedliwy i przejrzysty. Ponadto ostateczny wynik musi mieścić się w ogólnym limicie zasięgu pomocy regionalnej, ustalonym przez Komisję w pkt 3.1., uwzględniając również siatkę bezpieczeństwa. Aby to osiągnąć, Komisja określiła dla każdego państwa członkowskiego pułap ludności, posługując się poniższą metodą.
25. Po pierwsze, państwa członkowskie otrzymują automatycznie przydział proporcjonalny do liczby ludności regionów, które kwalifikowały się do pomocy w ramach odstępstwa na podstawie art. 87 ust. 3 lit. a) TWE, a które przestały spełniać warunki kwalifikacji w ramach tego artykułu i nie są objęte postanowieniami dotyczącymi regionów efektu statystycznego opisanymi w pkt 3.3. Są to regiony, których PKB na jednego mieszkańca wynosił poniżej 75 % przyjmując za podstawę średnią UE-15 w dniu przyjęcia wytycznych w sprawie pomocy regionalnej z 1998 r., a których rozwój gospodarczy sprawił, że nie spełniają już one tego warunku w odniesieniu do średniej UE-15. Z uwagi na fakt, że wspomniane regiony ⁽²⁷⁾ korzystały z dość wysokiego poziomu pomocy, Komisja uważa za konieczne pozwolić państwom członkowskim, wedle ich uznania, na elastyczne podejście do dalszego wspierania tych regionów w okresie obowiązywania niniejszych wytycznych na mocy odstępstwa na podstawie art. 87 ust. 3 lit. c) ⁽²⁸⁾.
26. Po drugie, w celu umożliwienia dalszego wspierania regionów o niskiej gęstości zaludnienia dane państwa członkowskie otrzymują również przydział obliczany na podstawie liczby ludności regionów o niskiej gęstości zaludnienia ⁽²⁹⁾.
27. Po odjęciu odsetka ludności wynikającego z zastosowania obiektywnych kryteriów przedstawionych w pkt 3.2 i 3.3 oraz przydziałów wymienionych w dwóch poprzednich ustępach wychodzących od określonego w pkt 3.1 górnego pułapu, który odpowiada 42 % ludności UE-25, saldo jest dostępne do podziału pomiędzy państwa członkowskie przy użyciu klucza podziału, który uwzględnia różnice w zakresie PKB na jednego mieszkańca oraz poziomu zatrudnienia między regionami, w kontekście krajowym i wspólnotowym. Szczegółowy wzór przedstawiono w załączniku IV ⁽³⁰⁾.
28. Wreszcie, jak zapisano w pkt 3.1, zastosowano siatkę bezpieczeństwa dla zapewnienia, że żadne z państw członkowskich nie utraci więcej niż 50 % odsetka ludności w stosunku do ludności objętej pomocą w ramach wytycznych z 1998 r.

⁽²⁶⁾ Z wyjątkiem państw członkowskich, których całe terytorium kwalifikuje się do odstępstwa na podstawie art. 87 ust. 3 lit. a).

⁽²⁷⁾ Zwane dalej „regionami rozwoju gospodarczego”.

⁽²⁸⁾ W latach 2000-2006 Irlandia Północna faktycznie korzystała z pomocy o takiej samej intensywności, jak wiele regionów objętych przepisami art. 87 ust. 3 lit. a), mimo iż nie kwalifikowała się do pomocy na podstawie art. 87 ust. 3 lit. a). Zatem dla potrzeb niniejszych wytycznych Irlandię Północną należy również uznać za region rozwoju gospodarczego.

⁽²⁹⁾ Obliczany na podstawie opcji NUTS III opisanej w pkt 30 lit. b) niniejszych wytycznych.

⁽³⁰⁾ Ta sama metoda została zastosowana przez Komisję w jej Wytycznych w sprawie krajowej pomocy regionalnej z 1998 r.: załącznik 3, pkt 4-7.

29. Przydziały wynikające z powyższego określono w załączniku V wraz z wykazem regionów kwalifikujących się do pomocy na podstawie art. 87 ust. 3 lit. a), regionów efektu statystycznego i regionów rozwoju gospodarczego.

3.4.2. Wybór regionów kwalifikujących się do pomocy ⁽³¹⁾

30. Kryteria wyboru regionów przez państwa członkowskie stanowiące o kwalifikowaniu się regionów do pomocy muszą być wystarczająco elastyczne, aby móc uzasadnić udzielenie krajowej pomocy regionalnej w różnorodnych sytuacjach, ale zarazem przejrzyste i przewidywać odpowiednie zabezpieczenia, aby przyznanie pomocy regionalnej nie zmieniało warunków wymiany handlowej i nie zakłócało konkurencji w zakresie sprzecznym ze wspólnym interesem. Komisja uważa zatem, że do wyboru przez dane państwa członkowskie w celu przyznania regionalnej pomocy inwestycyjnej na podstawie odstępstwa określonego w art. 87 ust. 3 lit. c) ⁽³²⁾ mogą kwalifikować się następujące regiony:

- a) regiony rozwoju gospodarczego;
- b) regiony o niskiej gęstości zaludnienia: na obszary takie składają się zasadniczo regiony geograficzne poziomu NUTS II o gęstości zaludnienia poniżej 8 osób na kilometr kwadratowy lub regiony geograficzne poziomu NUTS III o gęstości zaludnienia poniżej 12,5 osoby na kilometr kwadratowy ⁽³³⁾. W doborze tych obszarów dopuszcza się jednak pewną elastyczność, z zastrzeżeniem następujących ograniczeń:
- elastyczność taka nie może oznaczać wzrostu odsetka ludności objętej pomocą;
  - regiony poziomu NUTS III kwalifikujące się do elastycznego podejścia muszą posiadać gęstość zaludnienia niższą od 12,5 osoby na kilometr kwadratowy;
  - muszą one graniczyć z regionami poziomu NUTS III, które spełniają kryterium niskiej gęstości zaludnienia;
- c) regiony tworzące strefy przygraniczne zamieszkane przynajmniej przez 100 000 osób, które znajdują się w regionach poziomu NUTS II lub regionach poziomu NUTS III, a których PKB na jednego mieszkańca jest niższy od średniej UE-25, **lub** których stopa bezrobocia jest wyższa niż 115 % średniej krajowej, przy czym oba wskaźniki liczone są na podstawie średniej z ostatnich trzech lat według danych Eurostatu;
- d) regiony poziomu NUTS III o liczbie ludności nieprzekraczającej 100 000 osób, których PKB na jednego mieszkańca jest niższy od średniej UE-25, **lub** których stopa bezrobocia jest wyższa niż 115 % średniej krajowej, przy czym oba wskaźniki liczone są na podstawie średniej z ostatnich trzech lat według danych Eurostatu;
- e) wyspy i inne regiony zdefiniowane za pomocą kryterium podobnego odizolowania geograficznego ⁽³⁴⁾, których PKB na jednego mieszkańca jest niższy od średniej UE-25, **lub** których stopa bezrobocia jest wyższa niż 115 % średniej krajowej, przy czym oba wskaźniki liczone są na podstawie średniej z ostatnich trzech lat według danych Eurostatu;
- f) wyspy zamieszkane przez mniej niż 5 000 osób lub inne wspólnoty liczące mniej niż 5 000 mieszkańców zdefiniowane za pomocą kryterium podobnego odizolowania geograficznego;

⁽³¹⁾ Regiony efektu statystycznego, które od dnia 1 stycznia 2011 r. nie kwalifikują się do odstępstwa na podstawie art. 87 ust. 3 lit. a), kwalifikują się automatycznie do odstępstwa na podstawie art. 87 ust. 3 lit. c).

⁽³²⁾ Uwzględniając niewielki rozmiar państwa, w przypadku Cypru i Luksemburga wystarczy, aby w wyznaczonych regionach PKB na jednego mieszkańca był niższy od średniej UE lub stopa bezrobocia była wyższa niż 115 % średniej krajowej, a liczba zamieszkującej je ludności nie była niższa niż 10 000.

⁽³³⁾ W celu uniknięcia podwójnego policzenia kryterium to należy stosować na podstawie rezydualnej po uwzględnieniu względnej zamożności danych regionów.

⁽³⁴⁾ Przykładowo półwyspy i regiony górskie.

- g) regiony poziomu NUTS III lub ich części graniczące z regionem kwalifikującym się do pomocy na podstawie art. 87 ust.3 lit. a), a także regiony poziomu NUTS III lub ich części mające wspólną granicę lądową lub granicę morską krótszą niż 30 km z państwem niebędącym państwem członkowskim Europejskiego Obszaru Gospodarczego lub EFTA.
- h) W uzasadnionych przypadkach państwa członkowskie mogą również wyznaczyć inne regiony, stanowiące strefy przygraniczne i zamieszkałe przynajmniej przez 50 000 osób, w których zachodzą poważne zmiany strukturalne lub które przeżywają relatywny spadek gospodarczy w stosunku do innych porównywalnych regionów. Zadaniem państw członkowskich, które zechcą skorzystać z tej możliwości, będzie wykazanie przy pomocy wskaźników ekonomicznych oraz porównania z sytuacją na poziomie wspólnotowym, że przyznanie regionalnej pomocy inwestycyjnej w danym regionie jest zasadne.
31. Dodatkowo, aby pozwolić państwom członkowskim na większą elastyczność, tak by mogły się one zająć punktowymi różnicami regionalnymi poniżej poziomu NUTS III, państwa członkowskie mogą wyznaczyć także inne mniejsze obszary, które nie spełniają wyżej wymienionych kryteriów, jeśli zamieszkuje je przynajmniej 20 000 osób⁽³⁵⁾. Przy tym to państwa członkowskie, które zechcą skorzystać z tej możliwości, muszą wykazać, że potrzeba wzrostu gospodarczego na zaproponowanych obszarach jest bardziej nagła, niż w wypadku innych obszarów w tym regionie, stosując do tego celu wskaźniki gospodarcze, takie jak PKB na jednego mieszkańca, poziom zatrudnienia lub bezrobocia, lokalna produktywność czy wskaźniki kwalifikacji. Pomoc regionalna dla MŚP na tych obszarach zatwierdzana będzie przez Komisję, stosowana będzie także odpowiednia premia dla MŚP. Jednak ze względu na potencjalne zakłócenie konkurencji wynikające z wpływu wywieranego na lepiej prosperujące sąsiadujące regiony, Komisja nie zatwierdzi pomocy na inwestycje dla dużych przedsiębiorstw na tych obszarach lub pomocy na inwestycje o kosztach kwalifikowanych przekraczających 25 mln EUR.
32. Przestrzeganie całkowitego zasięgu pomocy przypadającej na każde z państw członkowskich powinno być zdeterminowane rzeczywistą liczbą ludności danych regionów według najbardziej aktualnych dostępnych informacji statystycznych.

4. Regionalna pomoc inwestycyjna

4.1. Forma i pułapy pomocy

4.1.1. Forma pomocy

33. Regionalna pomoc inwestycyjna jest pomocą przyznawaną na realizację projektu inwestycji początkowej.
34. „Inwestycja początkowa” oznacza inwestycję w aktywa materialne oraz aktywa niematerialne i prawne związane z:
- utworzeniem nowego zakładu;
  - rozbudową istniejącego zakładu;
  - dywersyfikacją produkcji zakładu poprzez wprowadzenie nowych dodatkowych produktów;
  - zasadniczą zmianą dotyczącą całościowego procesu produkcyjnego istniejącego zakładu.

„Aktywa materialne” oznaczają aktywa w postaci gruntów, budynków i budowli oraz zakładu/urządzeń. W przypadku nabycia zakładu pod uwagę bierze się wyłącznie koszty nabycia aktywów od stron trzecich, o ile transakcja odbyła się na warunkach rynkowych.

„Aktywa niematerialne i prawne” oznaczają aktywa związane z transferem technologii poprzez nabycie praw patentowych, licencji, know-how lub nieopatentowanej wiedzy technicznej.

⁽³⁵⁾ Wspomniana minimalna granica może zostać obniżona w przypadku wysp i innych regionów zdefiniowanych za pomocą kryterium podobnego odizolowania geograficznego.

Pojęcie to nie obejmuje zatem inwestycji odtworzeniowych nie spełniających żadnego z powyższych warunków ⁽³⁶⁾.

35. Nabycie środków trwałych związanych bezpośrednio z zakładem może być również uznane za inwestycję początkową, jeśli zakład został zamknięty lub zostałby zamknięty, w przypadku gdyby zakup nie nastąpił, przy czym środki nabywane są przez niezależnego inwestora ⁽³⁷⁾.
  36. Regionalna pomoc inwestycyjna obliczana jest w odniesieniu do kosztów inwestycji w aktywa materialne oraz aktywa niematerialne i prawne, związane z realizacją projektu inwestycji początkowej lub do (szacunkowych) kosztów wynagrodzenia dla miejsc pracy utworzonych (bezpośrednio) w wyniku realizacji projektu inwestycyjnego ⁽³⁸⁾.
  37. Pomoc może przyjmować różne formy, np. formę dotacji, niskoprocentowanej pożyczki lub obniżki oprocentowania, gwarancji państwa, zakupu pakietu udziałów/akcji lub alternatywną formę przekazania kapitału na preferencyjnych warunkach, zwolnienia z podatków lub ich obniżenia, zwolnienia z płacenia składek na ubezpieczenie społeczne lub innych obowiązkowych opłat względnie ich obniżenia, przekazania gruntów, towarów lub usług po cenach preferencyjnych.
  38. Istotne jest zagwarantowanie, aby pomoc regionalna stanowiła zachętę do podejmowania inwestycji, które w przeciwnym razie nie zostałyby zrealizowane w regionach objętych pomocą. Zatem pomoc może zostać udzielona w ramach programów pomocy wyłącznie wtedy, gdy beneficjent przed rozpoczęciem prac nad realizacją projektu ⁽³⁹⁾ złożył wniosek o przyznanie pomocy, a organ odpowiedzialny za zarządzanie programem potwierdził następnie na piśmie ⁽⁴⁰⁾, że projekt, z zastrzeżeniem szczegółowej weryfikacji wniosku, zasadniczo kwalifikuje się do pomocy, ponieważ spełnia kryteria określone w programie. Wszystkie programy pomocy ⁽⁴¹⁾ muszą zawierać wyraźne odniesienie do obydwu powyższych warunków. W przypadku pomocy ad hoc właściwy organ, przed rozpoczęciem prac nad realizacją projektu, musi wydać list intencyjny w sprawie przyznania pomocy uzależniający je od zatwierdzenia pomocy przez Komisję. Jeśli prace rozpoczną się zanim warunki określone w niniejszym ustępie zostaną spełnione, projekt w całości nie będzie kwalifikował się do pomocy.
  39. W przypadkach, w których pomoc oblicza się na podstawie kosztów inwestycji w aktywa materialne oraz aktywa niematerialne i prawne lub kosztów nabycia w przypadku, o którym mowa w pkt 35, beneficjent musi wnieść wkład własny odpowiadający co najmniej 25 % kosztów kwalifikowanych pochodzący ze środków własnych lub zewnętrznych źródeł finansowania w formie wolnej od jakiegokolwiek wsparcia publicznego ⁽⁴²⁾.
  40. Ponadto dla zapewnienia, że inwestycja w sposób rzeczywisty i trwały przyczyni się do rozwoju regionalnego, przyznanie pomocy inwestycyjnej musi zostać uzależnione — poprzez dołączenie określonych warunków lub metodę jej wypłaty — od możliwości utrzymania przedmiotowej inwestycji w danym regionie przez okres co najmniej pięciu lat po jej zakończeniu ⁽⁴³⁾. Dodatkowo, jeśli kwota pomocy została obliczona na podstawie kosztów wynagrodzenia, utworzone miejsca pracy należy obsadzić w ciągu trzech lat od zakończenia prac. Każde miejsce pracy utworzone dzięki inwestycji musi zostać utrzymane w danym regionie przez okres pięciu lat od dnia pierwszego obsadzenia stanowiska. W przypadku MŚP państwa członkowskie mogą skrócić pięcioletni okres utrzymania inwestycji lub utworzonych miejsc pracy do minimum trzech lat.
-
- ⁽³⁶⁾ Inwestycja restytucyjna może jednak kwalifikować się do pomocy jako pomoc operacyjna pod warunkami określonymi w pkt 5.
- ⁽³⁷⁾ Zatem samego nabycia udziałów/akcji osobowości prawnej przedsiębiorstwa nie można zakwalifikować jako inwestycji początkowej.
- ⁽³⁸⁾ Miejsca pracy uznaje się za stworzone bezpośrednio w wyniku realizacji projektu inwestycyjnego, jeśli związane są z działalnością, której dotyczy inwestycja, i stworzone w ciągu trzech lat od jej zakończenia, w tym także miejsca pracy stworzone w związku ze wzrostem stopnia wykorzystania zdolności stworzonych w wyniku inwestycji.
- ⁽³⁹⁾ „Rozpoczęcie prac” oznacza podjęcie prac budowlanych lub pierwszego zobowiązania firmy do zamówienia urządzeń, z wyłączeniem wstępnych studiów wykonalności.
- ⁽⁴⁰⁾ W przypadku pomocy podlegającej obowiązkowi indywidualnego zgłoszenia i zatwierdzenia przez Komisję, potwierdzenie faktu kwalifikowania się do pomocy musi zostać uzależnione od decyzji Komisji zatwierdzającej pomoc.
- ⁽⁴¹⁾ Jedynym wyjątkiem od powyższej zasady jest przypadek zatwierdzonych programów pomocy podatkowej, w ramach których zwolnienia z podatków lub ich obniżki są przyznawane na wydatki kwalifikowane automatycznie, w sposób pozbawiony uznaniowości ze strony odpowiednich organów.
- ⁽⁴²⁾ Nie ma to przykładowo miejsca w wypadku subsydiowanych pożyczek, pożyczek ze środków publicznych na kapitał własny lub zaangażowania kapitałowego państwa, które nie spełniają warunków objętych zasadą inwestora postępującego zgodnie z regułami rynkowymi, gwarancji państwa zawierających element pomocy, jak również wsparcia ze strony państwa przyznanego w ramach zasady *de minimis*.
- ⁽⁴³⁾ Powyższa zasada nie wyklucza wymiany przestarzałych instalacji lub sprzętu w ciągu wspomnianych pięciu lat w związku z szybkim rozwojem technologicznym, pod warunkiem, że działalność gospodarcza zostanie przez minimalny wymagany okres utrzymana w danym regionie.

41. Wysokość pomocy definiowana jest w kategoriach intensywności w stosunku do kosztów referencyjnych. Wszystkie wartości dotyczące intensywności pomocy muszą być obliczane w kategoriach ekwiwalentu dotacji brutto (EDB)⁽⁴⁴⁾. Intensywność pomocy wyrażona jako ekwiwalent dotacji brutto to zaktualizowana wartość pomocy wyrażona jako procent zaktualizowanej wartości kosztów kwalifikowanych. W wypadku pomocy zgłaszanej Komisji indywidualnie, ekwiwalent dotacji brutto obliczany jest w dniu zgłoszenia. W innych przypadkach kwalifikowane koszty inwestycji obniża się do poziomu ich wartości w dniu przyznania pomocy. Pomoc wypłacana w kilku ratach zostaje obniżona do poziomu jej wartości odpowiednio w dniu zgłoszenia lub przyznania. Stopa procentowa stosowana do celów aktualizacji oraz do obliczenia kwoty pomocy w przypadku pożyczki uprzywilejowanej jest stopą referencyjną stosowaną w dniu przyznania dotacji. W przypadkach, w których pomoc przyznaje się w postaci zwolnień podatkowych lub obniżenia podatków należnych w przyszłości, aktualizacja rat pomocy następuje na podstawie stóp referencyjnych obowiązujących w czasie, gdy poszczególne przywileje podatkowe stają się skuteczne.

4.1.2. Pułapy pomocy (maksymalna intensywność pomocy) dla dużych przedsiębiorstw

42. Intensywność pomocy musi być odpowiednio dostosowana do charakteru i nagromadzenia problemów regionalnych, którym ma zaradzić. Oznacza to, iż dopuszczalna intensywność pomocy w regionach kwalifikujących się do wyłączenia na podstawie art. 87 ust. 3 lit. c) jest od początku niższa niż w regionach kwalifikujących się na podstawie art. 87 ust. 3 lit. a).
43. Komisja musi również uwzględnić fakt, że w następstwie ostatniego rozszerzenia istotnie nasiliły się rozbieżności we względnej zamożności regionów kwalifikujących się do pomocy na podstawie art. 87 ust. 3 lit. a). W zasadzie, znaczna liczba regionów, a nawet całe państwa członkowskie, dysponują obecnie PKB na jednego mieszkańca poniżej 45 % średniej UE-25, co nie miało miejsca w 1998 r. Występowanie zwiększonych rozbieżności w zamożności w ramach Wspólnoty zmusza Komisję do wprowadzenia ściślejszej klasyfikacji regionów, o których mowa.
44. W przypadku regionów objętych art. 87 ust. 3 lit. a) Komisja uważa, że intensywność pomocy regionalnej nie może przekroczyć:
- 30 % EDB dla regionów, których PKB na jednego mieszkańca jest niższe niż 75 % średniego PKB na jednego mieszkańca dla UE-25, regionów najbardziej oddalonych z wyższym PKB na jednego mieszkańca oraz regionów efektu statystycznego do dnia 1 stycznia 2011 r.;
  - 40 % EDB dla regionów, których PKB na jednego mieszkańca jest niższe niż 60 % średniego PKB na jednego mieszkańca dla UE-25;
  - 50 % EDB dla regionów, których PKB na jednego mieszkańca jest niższe niż 45 % średniego PKB na jednego mieszkańca dla UE-25.
45. W uznaniu szczególnych ograniczeń regionów najbardziej oddalonych, mają się one kwalifikować do dodatkowej premii w wysokości 20 % EDB, jeśli ich PKB na jednego mieszkańca znajduje się poniżej 75 % średniego PKB na jednego mieszkańca dla UE-25; w pozostałych przypadkach wysokości premii wynosi 10 % EDB.
46. Regiony efektu statystycznego objęte odstępstwem na podstawie art. 87 ust. 3 lit. c) od dnia 1 stycznia 2011 r. będą się kwalifikować do pomocy o intensywności równej 20 %.
47. W wypadku innych regionów objętych odstępstwem na podstawie art. 87 ust. 3 lit. c) pułap pomocy regionalnej nie może przekroczyć 15 % EDB. Jest jednak obniżony do 10 % EDB dla regionów, których PKB na jednego mieszkańca przekracza 100 % średniego PKB na jednego mieszkańca dla UE-25, a których stopa bezrobocia jest zarazem niższa od średniej dla UE-25 mierzonej na poziomie NUTS III (na podstawie średniej z ostatnich trzech lat według danych dostarczonych przez Eurostat)⁽⁴⁵⁾.

⁽⁴⁴⁾ Komisja przestaje stosować uprzednią praktykę przekształcania pomocy regionalnej zgłaszanej przez państwa członkowskie w ekwiwalenty dotacji netto z powodu konieczności uwzględnienia orzeczenia Sądu Pierwszej Instancji z dnia 15 czerwca 2000 r. w sprawie T-298/97, Alzetta. W sprawie tej Sąd Pierwszej Instancji orzekł co następuje: „Oceniając zgodność pomocy z postanowieniami traktatu Komisja, w ramach ustanowionego traktatem systemu kontroli pomocy państwa, nie jest upoważniona do uwzględniania obciążeń podatkowych dotyczących kwoty przyznanej pomocy finansowej. Obciążeń takich nie nakłada się na samą pomoc, lecz dopiero na późniejszym etapie i mają one zastosowanie do przedmiotowej pomocy podobnie, jak do każdego osiągniętego dochodu. Nie mogą być one zatem właściwe przy ocenie szczególnego wpływu pomocy na wymianę handlową i konkurencję, a w szczególności przy szacowaniu korzyści odniesionych przez odbiorcę takiej pomocy przez porównanie z konkurencyjnymi przedsiębiorstwami, które nie otrzymały pomocy, a których dochód również podlega opodatkowaniu”. Ponadto Komisja uważa, że stosowanie EDB, z którego korzysta się także przy obliczaniu intensywności innych rodzajów pomocy państwa, przyczyni się do uproszczenia i większej przejrzystości systemu kontroli pomocy państwa, a także uwzględni rosnący odsetek pomocy państwa przyznawanej w formie zwolnień podatkowych.

⁽⁴⁵⁾ W drodze wyjątku można zatwierdzić wyższą intensywność pomocy dla regionu poziomu NUTS III, lub niższego, graniczącego z regionem kwalifikującym się do pomocy na podstawie art. 87 ust. 3 lit. a), jeśli jest to konieczne, aby rozbieżność między tymi dwoma regionami nie przekraczała 20 %.

48. Jednakże regiony o niskiej gęstości zaludnienia oraz regiony (odpowiadające poziomowi NUTS III lub niższemu) graniczące z regionem posiadającym status przyznany na podstawie art. 87 ust. 3 lit. a) wybrane przez państwa członkowskie do objęcia pomocą na podstawie art. 87 ust. 3 lit. c), a także regiony poziomu NUTS III lub ich części mające wspólną granicę lądową z krajem niebędącym państwem członkowskim Europejskiego Obszaru Gospodarczego lub EFTA zawsze kwalifikują się do pomocy odpowiadającej 15 % EDB.

4.1.3. Premie dla małych i średnich przedsiębiorstw

49. W przypadku pomocy dla MŚP⁽⁴⁶⁾, pułapy podane w pkt 4.1.2. mogą zostać podniesione o 20 % EDB w przypadku pomocy przyznawanej małym przedsiębiorstwom oraz o 10 % EDB w przypadku pomocy przyznawanej średnim przedsiębiorstwom⁽⁴⁷⁾.

4.2. Wydatki kwalifikowane

4.2.1. Pomoc obliczana na podstawie kosztów inwestycji

50. Wydatki na grunty, budynki i budowle oraz maszyny/urządzenia⁽⁴⁸⁾ kwalifikują się do pomocy na inwestycje początkowe.
51. W wypadku MŚP koszty analiz przygotowawczych oraz usług doradczych związanych z inwestycją również mogą zostać uwzględnione do poziomu intensywności odpowiadającego 50 % faktycznie poniesionych kosztów.
52. W przypadku nabycia o charakterze, o którym mowa w pkt 35, uwzględniać należy jedynie koszty zakupu środków⁽⁴⁹⁾ od osób trzecich⁽⁵⁰⁾. Transakcja musi zostać przeprowadzona na warunkach rynkowych.
53. Koszty związane z nabyciem aktywów objętych najmem/dzierżawą, innych niż grunty, budynki i budowle, uwzględnia się jedynie w przypadku, gdy najem/dzierżawa ma postać leasingu finansowego oraz obejmuje zobowiązanie do nabycia aktywów z chwilą upływu okresu najmu/dzierżawy. W odniesieniu do najmu/dzierżawy gruntów, budynków i budowli najem/dzierżawa musi trwać przez okres co najmniej pięciu lat od przewidywanego terminu zakończenia przedsięwzięcia inwestycyjnego w przypadku dużych przedsiębiorstw lub trzech lat w przypadku MŚP.
54. Nabywane aktywa winny być nowe, jakkolwiek zasada ta nie dotyczy MŚP oraz przejęć. W przypadku przejęć należy odjąć aktywa, na których nabycie przyznano pomoc przed przejęciem.
55. W odniesieniu do MŚP zawsze można uwzględniać pełne koszty inwestycji w aktywa niematerialne i prawne obejmujące transfer technologii poprzez nabycie praw patentowych, licencji, know-how lub nieopatentowanej wiedzy technicznej. W odniesieniu do dużych przedsiębiorstw koszty takie kwalifikują się do pomocy jedynie do wysokości 50 % całkowitych kwalifikowanych wydatków inwestycyjnych dla danego projektu.
56. We wszystkich przypadkach aktywa niematerialne i prawne kwalifikujące się do przyznania pomocy muszą spełniać warunki niezbędne dla zapewnienia, że pozostaną one związane z regionem będącym odbiorcą pomocy regionalnej, a w konsekwencji nie podlegają transferowi, z którego korzystałyby inne regiony, zwłaszcza te, które nie kwalifikują się do objęcia pomocą regionalną. Dlatego aktywa niematerialne i prawne kwalifikujące się do przyznania pomocy powinny w szczególności spełniać następujące warunki:
- muszą one być wykorzystywane wyłącznie w zakładzie otrzymującym pomoc regionalną;
  - muszą być uznawane za aktywa podlegające amortyzacji;

⁽⁴⁶⁾ Załącznik I do rozporządzenia Komisji (WE) nr 364/2004 z dnia 25 lutego 2004 r. zmieniającego rozporządzenie (WE) nr 70/2001, Dz.U. L 63 z 28.2.2004, str. 22 lub jakiegokolwiek następnego rozporządzenia.

⁽⁴⁷⁾ Premii tych nie stosuje się do pomocy przyznawanej w sektorze transportu.

⁽⁴⁸⁾ Wydatki na zakup środków transportu (majątku ruchomego) w sektorze transportu nie kwalifikują się do pomocy na inwestycje początkowe.

⁽⁴⁹⁾ Jeśli nabyciu towarzyszy inna inwestycja początkowa, wydatki związane z tą ostatnią powinny powiększyć koszty zakupu.

⁽⁵⁰⁾ W wyjątkowych przypadkach można je obliczyć w inny sposób poprzez odniesienie do (szacunkowych) kosztów wynagrodzenia dla miejsc pracy zapewnionych lub nowo utworzonych w związku z nabyciem. Przypadki te muszą być indywidualnie zgłoszone Komisji.

- muszą zostać nabyte od stron trzecich na warunkach rynkowych;
- muszą zostać ujęte w aktywach firmy oraz pozostać w zakładzie otrzymującym pomoc regionalną przez okres co najmniej pięciu lat (trzech lat w przypadku MŚP);

4.2.2. Pomoc obliczana na podstawie kosztów wynagrodzenia

57. Jak wskazano w pkt 4.1.1, pomoc regionalna może zostać obliczona także w odniesieniu do spodziewanych kosztów wynagrodzenia⁽⁵¹⁾ wynikających z tworzenia nowych miejsc pracy dzięki projektowi inwestycji początkowej.
58. Tworzenie nowych miejsc pracy oznacza wzrost *netto* liczby pracowników⁽⁵²⁾ w danym przedsiębiorstwie w porównaniu ze średnią z poprzednich 12 miesięcy. Dlatego też od liczby miejsc pracy utworzonych w ciągu 12 miesięcy należy odjąć liczbę miejsc pracy zlikwidowanych w tym samym okresie⁽⁵³⁾.
59. Kwota pomocy nie może przekroczyć określonego procentowo odsetka kosztów wynagrodzenia osoby zatrudnionej obliczonych za okres dwóch lat. Odsetek ten jest równy zatwierdzonej intensywności pomocy inwestycyjnej w danym regionie.

4.3. Pomoc dla dużych projektów inwestycyjnych

60. Na użytek niniejszych wytycznych „duży projekt inwestycyjny” oznacza „inwestycję początkową” zgodnie z definicją zawartą w niniejszych wytycznych o wydatkach kwalifikowanych przewyższających 50 mln EUR⁽⁵⁴⁾. Dla uniknięcia sytuacji, w której duży projekt inwestycyjny zostałby sztucznie podzielony na podprojekty, by ominąć w ten sposób postanowienia niniejszych wytycznych, duży projekt inwestycyjny należy uznać za jednostkowy projekt inwestycyjny, jeśli inwestycja początkowa podjęta przez jedną lub kilka firm, na przestrzeni trzech lat, składa się ze środków trwałych połączonych w sposób ekonomicznie niepodzielny⁽⁵⁵⁾.
61. W celu obliczenia, czy wydatki kwalifikowane na duże projekty inwestycyjne osiągnęły różne progi wyznaczone w niniejszych wytycznych, należy wziąć pod uwagę te wydatki kwalifikowane, które wykazują wyższą wartość: związane albo z tradycyjnymi kosztami inwestycyjnymi, albo z kosztami wynagrodzenia.
62. W dwóch kolejnych wersjach Wielosektorowych zasad ramowych dotyczących pomocy regionalnej dla dużych projektów inwestycyjnych z 1998 r.⁽⁵⁶⁾ oraz z 2002 r.⁽⁵⁷⁾ Komisja, aby ograniczyć zakłócenie konkurencji, obniżyła maksymalną dopuszczalną intensywność pomocy dla dużych projektów inwestycyjnych. Mając na uwadze uproszczenie i większą przejrzystość zasad, Komisja zdecydowała o włączeniu postanowień Wielosektorowych zasad ramowych z 2002 r. do Wytycznych w sprawie pomocy regionalnej na lata 2007-2013.

⁽⁵¹⁾ Koszty wynagrodzenia oznaczają wszelkie koszty, jakie beneficjent pomocy faktycznie ponosi z tytułu przedmiotowego zatrudnienia, na które składają się wynagrodzenie brutto przed opodatkowaniem oraz obowiązkowe składki na ubezpieczenie społeczne.

⁽⁵²⁾ „Liczba pracowników” oznacza liczbę rocznych jednostek roboczych (RJR), czyli liczbę osób zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy w ciągu jednego roku, przy czym liczba osób zatrudnionych w niepełnym wymiarze czasu pracy i wykonujących prace sezonowe stanowi ułamek części RJR.

⁽⁵³⁾ Definicja ta obowiązuje zarówno istniejące, jak i nowe zakłady.

⁽⁵⁴⁾ Kwotę 50 mln EUR należy obliczyć po cenach i kursach wymiany w dniu przyznania pomocy lub, w wypadku dużych projektów inwestycyjnych wymagających indywidualnego zgłoszenia, po cenach i kursach wymiany w dniu tego zgłoszenia.

⁽⁵⁵⁾ W ramach oceny, czy inwestycja początkowa jest ekonomicznie niepodzielna, Komisja weźmie pod uwagę powiązania techniczne, funkcjonalne i strategiczne oraz bezpośrednią bliskość geograficzną. Niepodzielność ekonomiczna będzie oceniana niezależnie od prawa własności. Oznacza to, że dla ustalenia, czy duży projekt inwestycyjny stanowi jednostkowy projekt inwestycyjny, zastosowana zostanie ta sama procedura oceny niezależnie od tego, czy projekt jest realizowany przez jedno przedsiębiorstwo, kilka przedsiębiorstw dzielących się kosztami inwestycji, czy kilka przedsiębiorstw ponoszących koszty odrębnych inwestycji w ramach tego samego projektu inwestycyjnego (np. w przypadku spółki stanowiącej wspólne przedsiębiorstwo (ang. *joint venture*)).

⁽⁵⁶⁾ Dz.U. L 107 z 7.4.1998, str. 7.

⁽⁵⁷⁾ Dz.U. C 70 z 19.3.2002, str. 8, zmienione: Dz.U. C 263 z 1.11.2003, str. 1.

63. Wielosektorowe zasady ramowe z 2002 stracą zatem moc obowiązującą w stosunku do pomocy przyznanej lub zgłoszonej⁽⁵⁸⁾ po dniu 31 grudnia 2006 r. i zostaną zastąpione niniejszymi wytycznymi⁽⁵⁹⁾.

4.3.1. Poprawa przejrzystości i monitorowania dużych projektów inwestycyjnych

64. Państwa członkowskie mają obowiązek indywidualnego zgłaszania Komisji każdej pomocy przyznawanej w ramach istniejących programów pomocy, jeśli pomoc proponowana ze wszystkich źródeł przekracza maksymalną dozwoloną kwotę pomocy, jaką inwestycja o wydatkach kwalifikowanych równych 100 mln EUR może otrzymać zgodnie z proporcjami i zasadami określonymi w pkt 67⁽⁶⁰⁾.

Poniższa tabela zawiera zestawienie progów powodujących obowiązek zgłoszenia dla różnych regionów, uwzględniając najczęściej spotykaną intensywność pomocy na podstawie niniejszych wytycznych.

Intensywność pomocy	10 %	15 %	20 %	30 %	40 %	50 %
Próg powodujący obowiązek zgłoszenia	7,5 mln EUR	11,25 mln EUR	15,0 mln EUR	22,5 mln EUR	30,0 mln EUR	37,5 mln EUR

65. Jeśli w ramach istniejących programów pomocy przyznaje się pomoc regionalną na duże projekty inwestycyjne niepodlegające obowiązkowi zgłoszenia państwa członkowskie mają obowiązek, w ciągu 20 dni roboczych od dnia przyznania pomocy przez właściwe organy, dostarczenia Komisji wymaganych informacji na standardowym formularzu określonym w załączniku III. Komisja udostępni informacje zbiorcze opinii publicznej za pośrednictwem swojej strony internetowej (<http://europa.eu.int/comm/competition/>).
66. Państwa członkowskie muszą prowadzić szczegółową dokumentację zawierającą informacje na temat pomocy przyznanej na wszystkie duże projekty inwestycyjne. Dokumentacja ta musi zawierać wszelkie informacje potrzebne do ustalenia, czy przestrzega się pułapów maksymalnej dopuszczalnej intensywności pomocy, i być przechowywana przez okres dziesięciu lat od dnia przyznania pomocy.

4.3.2. Zasady oceny dużych projektów inwestycyjnych

67. Regionalna pomoc inwestycyjna dla dużych projektów inwestycyjnych podlega dostosowanym pułapom pomocy regionalnej⁽⁶¹⁾ w oparciu o następujące zasady:

Wydatki kwalifikowane	Dostosowane pułapy pomocy
do 50 mln EUR	100 % pułapu regionalnego
dla części między 50 mln EUR a 100 mln EUR	50 % pułapu regionalnego
dla części przekraczającej 100 mln EUR	34 % pułapu regionalnego

Dopuszczalna kwota pomocy dla dużych projektów inwestycyjnych będzie zatem obliczana według wzoru: maksymalna kwota pomocy = $R \times (50 + 0,50 \times B + 0,34 \times C)$, gdzie R oznacza nieskorygowany pułap pomocy regionalnej, B — wydatki kwalifikowane między 50 mln EUR a 100 mln EUR, a C — wydatki kwalifikowane powyżej 100 mln EUR. Obliczeń dokonuje się na podstawie oficjalnych kursów wymiany w dniu przyznania pomocy lub, w wypadku pomocy podlegającej obowiązkowi indywidualnego zgłoszenia, w dniu tego zgłoszenia.

⁽⁵⁸⁾ Projekty inwestycyjne podlegające obowiązkowi indywidualnego zgłoszenia oceniane będą zgodnie z zasadami obowiązującymi w dniu zgłoszenia.

⁽⁵⁹⁾ W związku z szerokim ogólnym zakresem niniejszych wytycznych Komisja uznała opracowanie wykazu sektorów, w których występują poważne problemy strukturalne, za niewykonalne z technicznego punktu widzenia.

⁽⁶⁰⁾ Pomoc indywidualna ad hoc zawsze podlega obowiązkowi zgłoszenia Komisji. Z uwagi na jej wyraźny wpływ na warunki wymiany handlowej i konkurencję w wypadku pomocy indywidualnej ad hoc dla dużych indywidualnych projektów inwestycyjnych istnieje konieczność dokładnego uzasadnienia jej związku z rozwojem regionalnym.

⁽⁶¹⁾ Punktem wyjścia dla obliczenia dostosowanych pułapów pomocy jest zawsze maksymalna intensywność pomocy dopuszczalna w wypadku pomocy dla dużych przedsiębiorstw zgodnie z postanowieniami pkt 4.1.2 powyżej. Duże projekty inwestycyjne nie otrzymują premii dla MŚP.

68. W przypadkach, w których całkowita kwota pomocy ze wszystkich źródeł przekracza 75 % maksymalnej kwoty pomocy, jaką może otrzymać inwestycja o wydatkach kwalifikowanych w wysokości 100 mln EUR przy zastosowaniu standardowego obowiązującego pułapu pomocy zgodnie z zatwierdzoną mapą pomocy regionalnej w odniesieniu do dużych przedsiębiorstw w dniu przyznania pomocy, oraz w przypadkach gdy
- a) beneficjent pomocy realizuje ponad 25 % sprzedaży danego(ych) produktu(ów) przed rozpoczęciem inwestycji lub będzie realizował ponad 25 % po przeprowadzeniu inwestycji, lub
  - b) zdolności produkcyjne osiągnięte w wyniku realizacji projektu stanowią ponad 5 % rynku, co potwierdzają dane o widocznej konsumpcji ⁽⁶²⁾ danego produktu, o ile średni roczny wskaźnik wzrostu jego widocznej konsumpcji w ciągu ostatnich pięciu lat nie przekraczał średniego rocznego wzrostu PKB w Europejskim Obszarze Gospodarczym,
- Komisja zatwierdzi regionalną pomoc inwestycyjną wyłącznie po szczegółowej weryfikacji następującej po wszczęciu procedury, o której mowa w art. 88 ust. 2 TWE, czy pomoc jest konieczna do stworzenia zachęty dla inwestycji oraz czy korzyści wynikające ze środka pomocy przeważają nad zakłóceniem konkurencji i wpływem na wymianę handlową między państwami członkowskimi ⁽⁶³⁾.
69. Dany produkt oznacza z reguły produkt, którego dotyczy projekt inwestycyjny ⁽⁶⁴⁾. Jeśli projekt odnosi się do produktu pośredniego, a znacząca część produkcji nie jest zbywana na rynku, dany produkt obejmować może produkty stanowiące następne ogniwo w procesie produkcji. Odnosny rynek produktów obejmuje dany produkt i jego substytuty uznawane za takie przez konsumentów (na podstawie cech charakterystycznych produktu, cen lub przeznaczenia) lub przez producentów (dzięki elastyczności wykorzystania linii produkcyjnych).
70. Ciężar dowodu, że sytuacje przedstawione w pkt 68 lit. a) i b) nie mają miejsca, leży po stronie państwa członkowskiego ⁽⁶⁵⁾. Dla celów stosowania lit. a) i b) sprzedaż i widoczna konsumpcja zostaną zdefiniowane na odpowiednim poziomie klasyfikacji Prodcorn ⁽⁶⁶⁾ — zwykle dla obszaru EOG — lub, jeśli informacje takie nie są dostępne lub właściwe, na podstawie ogólnie uznanej segmentacji rynku, dla której istnieją łatwo dostępne dane statystyczne.

4.4. Zasady dotyczące kumulacji pomocy

71. Pułapy intensywności pomocy określone w pkt 4.1 i 4.3 mają zastosowanie do całkowitej pomocy, jeśli:
- pomoc przyznaje się jednocześnie w ramach kilku programów regionalnych lub w połączeniu z pomocą ad hoc;
  - pomoc pochodzi ze źródeł lokalnych, regionalnych, krajowych bądź wspólnotowych.
72. Jeśli pomoc obliczona na podstawie kosztów inwestycji w aktywa materialne oraz aktywa niematerialne i prawne jest połączona z pomocą obliczoną na podstawie kosztów wynagrodzenia, należy przestrzegać pułapu intensywności ustalonego dla danego regionu ⁽⁶⁷⁾.
73. Jeśli wydatki kwalifikujące się do objęcia pomocą regionalną, kwalifikują się w całości lub w części do objęcia pomocą przeznaczoną na inne cele, to ich część wspólna podlega najkorzystniejszemu pułapowi w ramach obowiązujących zasad.

⁽⁶²⁾ Widoczna konsumpcja danego produktu to produkcja powiększona o import i pomniejszona o eksport.

⁽⁶³⁾ Przed wejściem w życie niniejszych wytycznych Komisja opracuje kolejne wytyczne w sprawie kryteriów, jakie będzie brała pod uwagę w trakcie oceny.

⁽⁶⁴⁾ W wypadku, gdy projekt inwestycyjny obejmuje produkcję kilku różnych produktów, wymagane jest uwzględnienie każdego z nich.

⁽⁶⁵⁾ Jeśli państwo członkowskie wykaże, że beneficjent pomocy tworzy rynek nowego produktu, nie ma potrzeby przeprowadzania testów przewidzianych w pkt 68 lit. a) i b), a pomoc zostanie zatwierdzona według zasad przytoczonych w pkt 67.

⁽⁶⁶⁾ Rozporządzenie Rady (EWG) nr 3924/91 z dnia 19 grudnia 1991 r. w sprawie ustanowienia wspólnotowego badania produkcji przemysłowej (Dz.U. L 374, z 31.12.1991, str. 1).

⁽⁶⁷⁾ Warunek ten uważa się za spełniony, jeśli suma pomocy dla inwestycji początkowej, wyrażonej jako odsetek inwestycji, oraz pomocy przeznaczonej na tworzenie nowych miejsc pracy, wyrażonej jako odsetek kosztów wynagrodzenia, nie przekracza najkorzystniejszej kwoty wynikającej z zastosowania pułapu ustalonego dla danego regionu zgodnie z kryteriami określonymi w pkt 4.1 lub pułapu określonego stosownie do kryteriów wskazanych w punkcie 4.3.

74. Jeśli państwo członkowskie postanowi, że pomoc państwa w ramach jednego programu może zostać połączona z pomocą w ramach innych programów, dla każdego z tych programów musi określić sposób zapewnienia zgodności z wyżej wymienionymi warunkami.
75. Regionalnej pomocy inwestycyjnej, w odniesieniu do tych samych wydatków kwalifikowanych, nie należy kumulować z pomocą przyznaną w ramach zasady *de minimis* w celu ominięcia maksymalnej intensywności pomocy określonej w niniejszych wytycznych.

5. Pomoc operacyjna ⁽⁶⁸⁾

76. Pomoc regionalna mająca na celu zmniejszenie bieżących wydatków przedsiębiorstwa (pomoc operacyjna) jest zasadniczo zabroniona. Jednak w wyjątkowych przypadkach pomoc taka może zostać przyznana w regionach kwalifikujących się do pomocy w ramach odstępstwa na podstawie art. 87 ust. 3 lit. a) pod warunkiem, że i) jest ona uzasadniona z uwagi na jej wkład w rozwój regionalny i jej charakter oraz ii) jej poziom jest proporcjonalny do ograniczeń, które ma złagodzić ⁽⁶⁹⁾. To państwa członkowskie muszą wykazać istnienie powyższych ograniczeń oraz ocenić ich znaczenie ⁽⁷⁰⁾. Ponadto istnieje możliwość zatwierdzenia określonych szczególnych form pomocy operacyjnej w regionach o niskiej gęstości zaludnienia oraz regionach o najniższym poziomie zaludnienia.
77. Pomoc operacyjna powinna być w zasadzie przyznawana jedynie w odniesieniu do wstępnie określonych wydatków lub kosztów kwalifikowanych ⁽⁷¹⁾ oraz ograniczona do pewnej części tych kosztów.
78. Ze względu na szczególny charakter działalności finansowej i działalności w ramach jednej grupy przedsiębiorstw, według definicji zawartej w sekcji J (kod 65, 66 i 67) klasyfikacji NACE oraz działalności w ramach jednej grupy przedsiębiorstw wchodzącej w zakres sekcji K (kod 74) tej klasyfikacji, istnieje niewielkie prawdopodobieństwo, aby pomoc operacyjna przyznana na tę działalność wspierała rozwój regionalny, natomiast bardzo duże niebezpieczeństwo, że doprowadzi ona do zakłócenia konkurencji, zgodnie ze stwierdzeniem zawartym w obwieszczeniu Komisji w sprawie zastosowania reguł pomocy państwa do środków dotyczących podatków bezpośrednich od osób prawnych ⁽⁷²⁾. Dlatego też w ramach niniejszych wytycznych Komisja nie zatwierdzi żadnej pomocy operacyjnej na rzecz sektora usług finansowych lub działalności w ramach grupy przedsiębiorstw, chyba że pomoc taka zostanie przyznana w ramach ogólnych programów otwartych dla wszystkich sektorów i służących rekompensacie dodatkowych kosztów transportu i zatrudnienia. Wyłączona jest również możliwość przyznawania pomocy operacyjnej na promowanie eksportu.
79. Jako że celem pomocy operacyjnej jest przeciwdziałanie opóźnieniom i zatorom w rozwoju regionalnym, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w pkt 80 i 81, pomoc taka powinna mieć zawsze charakter przejściowy i z upływem czasu ulegać ograniczeniu, aż do stopniowego wycofania w chwili, gdy regiony, o których mowa, osiągną poziom rzeczywistej konwergencji z zamożniejszymi obszarami UE ⁽⁷³⁾.
80. Na zasadzie odstępstwa od poprzedniego ustępu pomoc operacyjna, która nie jest zarazem stopniowo obniżana i czasowo ograniczona, może zostać zatwierdzona wyłącznie:
- w regionach najbardziej oddalonych, o ile ma ona na celu rekompensatę dodatkowych kosztów związanych z działalnością gospodarczą, a wynikających z czynników określonych w art. 299 ust. 2 TWE, których trwałość i łączne występowanie poważnie szkodzą rozwojowi tych regionów (oddalenie, charakter wyspiarski, niewielkie rozmiary, trudna topografia i klimat oraz zależność gospodarcza od niewielkiej liczby produktów) ⁽⁷⁴⁾;

⁽⁶⁸⁾ Podobnie jak w wypadku innych form pomocy regionalnej, przyznanie pomocy operacyjnej podlega zawsze postanowieniom szczególnym, które mogą mieć zastosowanie w określonych sektorach.

⁽⁶⁹⁾ Pomoc operacyjna przyjmuje w szczególności formę zwolnień podatkowych lub obniżenia wysokości składek na ubezpieczenie społeczne, które nie są związane z kwalifikowanymi kosztami inwestycji.

⁽⁷⁰⁾ Komisja jest w trakcie badania możliwości ustanowienia metody oceny kosztów dodatkowych w regionach najbardziej oddalonych.

⁽⁷¹⁾ Przykładowo inwestycji restytucyjnych, kosztów transportu, kosztów pracy.

⁽⁷²⁾ Dz.U. C 384 z 10.12.1998, str. 3.

⁽⁷³⁾ Powyższej zasady degresywności należy przestrzegać również przy zgłaszaniu nowych programów pomocy operacyjnej, mających zastąpić istniejące programy. Dopuszcza się jednak elastyczność w odniesieniu do stosowania tej zasady w przypadku programów pomocy operacyjnej opracowanych w celu likwidacji ograniczeń geograficznych określonych obszarów znajdujących się w regionach objętych art. 87 ust. 3 lit. a).

⁽⁷⁴⁾ Wobec ograniczeń, jakie napotykają regiony najbardziej oddalone, Komisja uważa, że – z wyjątkiem przypadków, o których mowa w pkt 78 – bez specjalnego uzasadnienia przyznać można pomoc operacyjną do wartości 10 % obrotów beneficjenta. Zadaniem państwa członkowskiego jest wykazanie, że każda zaproponowana pomoc przekraczająca tę wartość jest uzasadniona pod względem wkładu w rozwój regionalny, a jej poziom jest proporcjonalny do dodatkowych kosztów, które ma ona zrekompensować, związanych z czynnikami określonymi w art. 299 ust. 2.

- w najsłabiej zaludnionych regionach, o ile ma ona zapobiegać postępującemu wyludnieniu tych regionów lub je ograniczać⁽⁷⁵⁾. Najsłabiej zaludnione regiony to regiony na poziomie NUTS II lub ich części, o gęstości zaludnienia wynoszącej 8 osób na kilometr kwadratowy lub niższej, a także obszary przyległe i sąsiadujące, które spełniają przytoczone kryterium zaludnienia.
81. Ponadto w regionach najbardziej oddalonych i regionach o niskiej gęstości zaludnienia pomoc, która nie jest jednocześnie stopniowo obniżana i czasowo ograniczona, a jest przeznaczona częściowo na rekompensatę dodatkowych kosztów transportu można zatwierdzić na następujących warunkach:
- pomoc może mieć na celu jedynie rekompensatę dodatkowych kosztów transportu, z uwzględnieniem innych programów wspierania transportu; podczas gdy obliczenia kwoty pomocy można dokonać na podstawie reprezentatywnej, unikać należy nadmiernej rekompensaty;
  - pomoc może zostać przyznana wyłącznie w odniesieniu do dodatkowych kosztów transportu towarów produkowanych w regionach najbardziej oddalonych i regionach o niskiej gęstości zaludnienia w granicach danego kraju; nie może ona stanowić pomocy na rzecz eksportu; nie można udzielać żadnej pomocy na transport bądź przesyłanie produktów przedsiębiorstw nieposiadających alternatywnej lokalizacji (produkty przemysłu wydobywczego, elektrowni wodnych itd.);
  - pomoc, wyłącznie w odniesieniu do regionów najbardziej oddalonych, obejmować może również koszty transportu produktów podstawowych, surowców lub półproduktów z miejsca produkcji do miejsca ostatecznego przetworzenia w przedmiotowym regionie;
  - pomoc musi się poddawać wcześniejszej obiektywnej kwantyfikacji na podstawie współczynnika pomocy przypadającej na jednego pasażera bądź też współczynnika pomocy przypadającej na jeden tonokilometr; ponadto co roku należy sporządzać sprawozdanie, które między innymi wykaże, w jaki sposób funkcjonują te współczynniki;
  - szacunki dotyczące dodatkowych kosztów muszą dotyczyć najbardziej ekonomicznej formy transportu oraz najkrótszej trasy między miejscem produkcji bądź przetwarzania towarów a rynkami zbytu przy wykorzystaniu tej formy transportu; uwzględnić należy również zewnętrzne koszty związane z ochroną środowiska.
82. We wszystkich przypadkach konieczność oraz poziom pomocy operacyjnej muszą być regularnie analizowane dla zapewnienia jej długoterminowego dostosowania do potrzeb danego regionu. Komisja będzie zatem zatwierdzać programy pomocy operacyjnej jedynie na okres obowiązywania niniejszych wytycznych.
83. Dla potrzeb weryfikacji skutków, jakie programy pomocy operacyjnej wywierają na wymianę handlową i konkurencję, państwa członkowskie mają co roku dostarczać oddzielne sprawozdanie dla każdego regionu poziomu NUTS II, który korzysta z pomocy operacyjnej, zawierające podział całkowitych wydatków lub szacunek utraconych dochodów dla każdego programu pomocy operacyjnej zatwierdzonego w danym regionie oraz wymieniające dziesięciu największych beneficjentów pomocy operacyjnej w danym regionie⁽⁷⁶⁾ z podaniem sektora(ów) działalności beneficjentów oraz kwot pomocy otrzymanych przez każdego z nich.

6. Pomoc dla nowo założonych małych przedsiębiorstw

84. Jakkolwiek nowo założone małe przedsiębiorstwa napotykały trudności w całej UE, wydaje się, że rozwój gospodarczy w regionach objętych pomocą jest utrudniony z uwagi na stosunkowo niski poziom przedsiębiorczości, a w szczególności jeszcze niższy średni wskaźnik nowo zakładanych firm. Wydaje się zatem, że konieczne jest wprowadzenie nowej formy pomocy, którą przyznawano by w uzupełnieniu do regionalnej pomocy inwestycyjnej w celu dostarczenia zachęty do wspierania zakładania nowych firm i początkowego etapu rozwoju małych przedsiębiorstw na obszarach objętych pomocą.

⁽⁷⁵⁾ Zadaniem państwa członkowskiego jest wykazanie, że zaproponowana pomoc jest niezbędna i stosowna w celu zapobiegania postępującemu wyludnieniu tych regionów lub jego ograniczenia.

⁽⁷⁶⁾ Z uwagi na kwotę otrzymanej pomocy.

85. Celem zapewnienia jej skutecznego ukierunkowania wielkość tego rodzaju pomocy powinna być dostosowana do poziomu trudności, jakie napotyka dany region. Ponadto dla uniknięcia niedopuszczalnego ryzyka zakłócenia konkurencji, w tym ryzyka wypychania z rynku istniejących przedsiębiorstw, pomoc ta, przynajmniej w początkowym okresie, powinna być ściśle ograniczona do małych przedsiębiorstw, dysponować ograniczoną kwotą, a z czasem ulegać obniżeniu.
86. Komisja zatwierdzi odpowiednio programy pomocy, które przewidują pomoc w łącznej wysokości 2 mln EUR na przedsiębiorstwo⁽⁷⁷⁾, dla małych przedsiębiorstw prowadzących działalność gospodarczą w regionach kwalifikujących się do odstępstwa na podstawie art. 87 ust. 3 lit. a) oraz do 1 mln EUR na przedsiębiorstwo dla małych przedsiębiorstw prowadzących działalność gospodarczą w regionach kwalifikujących się do odstępstwa na podstawie art. 87 ust. 3 lit. c). Kwoty rocznej pomocy przyznanej nowo założonym małym przedsiębiorstwom nie mogą przekroczyć 33 % wyżej wymienionych całkowitych kwot pomocy na jedno przedsiębiorstwo.
87. Wydatki kwalifikowane obejmują koszty usług prawnych, doradztwa oraz koszty administracyjne bezpośrednio związane z utworzeniem przedsiębiorstwa, jak również niżej wymienione koszty, o ile zostaną faktycznie poniesione w ciągu pierwszych pięciu lat od założenia przedsiębiorstwa:⁽⁷⁸⁾
- odsetki od pożyczek z zewnętrznych źródeł finansowania oraz dywidenda z kapitału własnego zainwestowanego według stopy nieprzekraczającej stopy referencyjnej;
  - opłaty z tytułu najmu maszyn/urządzeń produkcyjnych;
  - koszty zużycia energii, wody, ogrzewania, a także podatki (z wyjątkiem podatku VAT i podatku dochodowego od osób prawnych) oraz opłaty administracyjne;
  - także amortyzacja, opłaty z tytułu leasingu maszyn/urządzeń produkcyjnych oraz koszty wynagrodzenia łącznie z obowiązkowymi składkami na ubezpieczenie społeczne, jeśli inwestycje bazowe, tworzenie miejsc pracy i rekrutacja nie otrzymały wsparcia w postaci innych form pomocy.
88. Intensywność pomocy nie może przekraczać
- w regionach, o których mowa w art. 87 ust. 3 lit. a) 35 % wydatków kwalifikowanych poniesionych w ciągu pierwszych trzech lat od założenia przedsiębiorstwa oraz 25 % w ciągu dwóch kolejnych lat;
  - w regionach, o których mowa w art. 87 ust. 3 lit. c) 25 % wydatków kwalifikowanych poniesionych w ciągu pierwszych trzech lat od założenia przedsiębiorstwa oraz 15 % w ciągu dwóch kolejnych lat.
89. Wyżej wymieniona intensywność pomocy ulega zwiększeniu o 5 % w regionach, o których mowa w art. 87 ust. 3 lit. a), a których PKB na jednego mieszkańca jest niższy od 60 % średniej UE-25, w regionach o gęstości zaludnienia poniżej 12,5 osoby na kilometr kwadratowy i na małych wyspach zamieszkałych przez mniej niż 5 000 osób oraz w innych społecznościach o takiej wielkości dotkniętych podobnym odizolowaniem.
90. Państwo członkowskie winno wdrożyć system niezbędny dla zagwarantowania, że nie zostaną przekroczone górne pułapy dopuszczalnej kwoty pomocy oraz odpowiedniej intensywności pomocy w stosunku do danych kosztów kwalifikowanych. Zwłaszcza pomoc przewidziana w niniejszym rozdziale nie powinna być kumulowana z innymi formami pomocy ze środków publicznych (w tym także pomocą przyznaną w ramach zasady *de minimis*) w celu ominięcia maksymalnej określonej intensywności pomocy.
91. Przyznawanie pomocy wyłącznie nowo założonym małym przedsiębiorstwom może spowodować niepożądany skutek w odniesieniu do istniejących małych przedsiębiorstw, polegający na zachęcaniu ich do zamknięcia, a następnie założenia na nowo w celu otrzymania tego rodzaju pomocy. Państwa członkowskie winny być świadome tego zagrożenia oraz opracować programy pomocy w sposób pozwalający uniknąć tego problemu, przykładowo ograniczając możliwość ubiegania się o pomoc przez właścicieli ostatnio zamkniętych firm.

⁽⁷⁷⁾ Do objęcia pomocą kwalifikują się małe przedsiębiorstwa w rozumieniu art. 2 załącznika I do rozporządzenia Komisji nr 364/2004 lub następnych rozporządzeń, które są autonomiczne w rozumieniu art. 3 Załącznika do rozporządzenia Komisji nr 364/2004 i od ich założenia upłynęło mniej niż pięć lat.

⁽⁷⁸⁾ Wydatki kwalifikowane nie obejmują podatku VAT oraz bezpośrednich podatków dochodowych od osób prawnych/fizycznych.

7. Ustalenia przejściowe

7.1. *Obniżenie intensywności pomocy dla regionów objętych art. 87 ust. 3 lit. a) w dniu 1 stycznia 2007 r.*

92. Jeśli w następstwie wdrażania niniejszych wytycznych maksymalna intensywność pomocy zostanie obniżona o ponad 15 punktów procentowych, z wartości netto na brutto⁽⁷⁹⁾, obniżenie można przeprowadzić w dwóch etapach polegających na początkowej obniżce o co najmniej 10 punktów procentowych w dniu 1 stycznia 2007 r., a o pozostałe saldo w dniu 1 stycznia 2011 r.

7.2. *Obniżenie intensywności pomocy w regionach rozwoju gospodarczego*

93. Przyjmując, że regiony, o których mowa, proponowane są przez państwa członkowskie jako kwalifikujące się do pomocy regionalnej na podstawie art. 87 ust. 3 lit. c) na cały okres obejmujący lata 2007-2013, obniżenie intensywności pomocy dla regionów rozwoju gospodarczego może nastąpić w dwóch etapach. Obniżka o co najmniej 10 punktów procentowych, z wartości netto na brutto, nastąpiłaby w dniu 1 stycznia 2007 r. Jeśli byłoby to konieczne do osiągnięcia poziomu intensywności pomocy przewidzianego w niniejszych wytycznych, ostateczna obniżka miałaby miejsce najpóźniej dnia 1 stycznia 2011 r.⁽⁸⁰⁾

7.3. *Stopniowe wycofywanie pomocy operacyjnej*

94. W wypadku regionów, które tracą zdolność przyznawania pomocy operacyjnej wskutek utraty kwalifikacji na podstawie art. 87 ust. 3 lit. a), Komisja może zatwierdzić liniowy system wycofywania programów pomocy operacyjnej na przestrzeni dwóch lat od dnia utraty kwalifikacji do przyznawania tej pomocy.

7.4. *Stopniowe wycofywanie pomocy dla regionów, o których mowa w art. 87 ust. 3 lit. c)*

95. Po wejściu w życie niniejszych wytycznych szereg regionów przestanie kwalifikować się do regionalnej pomocy inwestycyjnej. W celu zapewnienia płynnego przejścia tych regionów do reformowanego systemu horyzontalnej pomocy państwa, który jest stopniowo wdrażany w formie planu działania w zakresie pomocy państwa, państwa członkowskie w drodze wyjątku mogą wyznaczyć dodatkowe regiony jako kwalifikujące się do pomocy regionalnej na podstawie art. 87 ust. 3 lit. c) do dnia 1 stycznia 2009 r., jeśli spełniają one niżej wymienione warunki:

- dane regiony kwalifikowały się do pomocy regionalnej na podstawie art. 87 ust. 3 lit. c) dnia 31 grudnia 2006 r.;
- łączna całkowita liczba ludności regionów kwalifikujących się do regionalnej pomocy inwestycyjnej na podstawie art. 87 ust. 3 lit. c) stosownie do przydziału zasięgu pomocy regionalnej w kategoriach liczby ludności, o którym mowa w pkt 27 i 28, oraz regionów wyznaczonych zgodnie z niniejszym postanowieniem nie powinna przekraczać 66 % ludności danego państwa kwalifikującej się do pomocy regionalnej na podstawie art. 87 ust. 3 lit. c) dnia 31 grudnia 2006 r.⁽⁸¹⁾
- maksymalna intensywność pomocy dozwolona w pozostałych regionach wyznaczonych zgodnie z niniejszym postanowieniem nie powinna przekraczać 10 %.

⁽⁷⁹⁾ Tj. z 50 % ekwiwalentu dotacji netto do 30 % ekwiwalentu dotacji brutto.

⁽⁸⁰⁾ Ponieważ Irlandia Północna korzystała ze szczególnych zasad przewidzianych wytycznymi w sprawie pomocy regionalnej na lata 2000-2006, zastosowanie tych samych ustaleń przejściowych jest również usprawiedliwione.

⁽⁸¹⁾ Po wyłączeniu regionów, które kwalifikowały się do pomocy regionalnej na podstawie art. 87 ust. 3 lit. c) dnia 31 grudnia 2006 r. oraz które kwalifikują się do pomocy na podstawie niniejszych wytycznych z uwagi na inne postanowienia (regiony efektu statystycznego, regiony rozwoju gospodarczego, regiony o niskiej gęstości zaludnienia). Przydział wynikający z powyższego znajduje się w załączniku V.

8. Mapy pomocy regionalnej oraz oświadczenie o zgodności

96. Regiony państwa członkowskiego kwalifikujące się do objęcia odstępstwami oraz pułapami intensywności pomocy przeznaczonej na inwestycje początkowe⁽⁸²⁾, które zostały zatwierdzone dla każdego regionu, tworzą wspólnie mapę pomocy regionalnej tego państwa. Mapa pomocy regionalnej definiuje również regiony kwalifikujące się do przyznania pomocy dla przedsiębiorstw. Mapy pomocy regionalnej nie obejmują programów pomocy operacyjnej, które są oceniane osobno dla każdego przypadku na podstawie zgłoszenia dokonanego przez dane państwo członkowskie zgodnie z art. 88 ust. 3 TWE.
97. Trybunał Sprawiedliwości orzekł, że „decyzje”, w których Komisja zatwierdza mapy pomocy regionalnej dla każdego z państw członkowskich, powinny zostać uznane za integralną część wytycznych w sprawie pomocy regionalnej, a ich moc obowiązująca uzależniona od zatwierdzenia przez państwa członkowskie⁽⁸³⁾.
98. Ponadto należy przypomnieć, że mapy pomocy regionalnej określają także zakres wszelkich wyłączeń grupowych wyłączających pomoc regionalną z obowiązku zgłoszenia przewidzianego w art. 88 ust. 3 TWE, zarówno dla pomocy przyznawanej na podstawie rozporządzenia Komisji (WE) nr 70/2001⁽⁸⁴⁾, jak i na podstawie ewentualnego przyszłego rozporządzenia o wyłączeniu w stosunku do innych form pomocy regionalnej. Artykuł 1 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (WE) nr 994/1998⁽⁸⁵⁾ przewiduje faktycznie jedynie wyłączenie „pomocy zgodnej z mapą zatwierdzoną przez Komisję dla każdego państwa członkowskiego w zakresie udzielenia pomocy regionalnej”.
99. Na podstawie niniejszych wytycznych mapa pomocy regionalnej, w zależności od sytuacji społeczno-ekonomicznej państwa członkowskiego, obejmie:
- 1) regiony, które mogą zostać określone w oparciu o kryteria przedstawione w niniejszych wytycznych, odnośnie do których wyznaczono tu maksymalny poziom intensywności pomocy. Są to regiony kwalifikujące się do odstępstwa na podstawie art. 87 ust. 3 lit. a) oraz regiony efektu statystycznego.
  - 2) regiony wyznaczone przez państwa członkowskie do zakwalifikowania do pomocy regionalnej na podstawie art. 87 ust. 3 lit. c), nieprzekraczające pułapu odsetka ludności określonego zgodnie z postanowieniami pkt 3.4.1.
100. To państwa członkowskie, o ile przestrzegają warunków ustalonych w niniejszych wytycznych, są odpowiedzialne za podejmowanie decyzji o przyznaniu regionalnej pomocy inwestycyjnej oraz jej wysokości. Zatem jak najszybciej po opublikowaniu niniejszych wytycznych każde z państw członkowskich powinno odpowiednio zgłosić Komisji, zgodnie z art. 88 ust. 3 TWE, wspólną mapę pomocy regionalnej obejmującą całe terytorium danego państwa.
101. Komisja rozpatrzy zgłoszenia zgodnie z procedurą określoną w art. 88 ust. 3 TWE. Po zakończeniu analizy opublikuje ona zatwierdzone mapy pomocy regionalnej w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Mapy te wejdą w życie dnia 1 stycznia 2007 r. lub w dniu ich publikacji, o ile nastąpi później, i stanowią będą integralną część niniejszych wytycznych.
102. Zgłoszenie powinno wyraźnie określać regiony proponowane jako kwalifikujące się do pomocy na podstawie art. 87 ust. 3 lit. a) lub c) oraz intensywność pomocy przewidywaną dla dużych przedsiębiorstw, uwzględniając dostosowania w zakresie pułapu pomocy regionalnej dla dużych projektów inwestycyjnych. Jeśli do określonych regionów zastosowanie będą miały zasady przejściowe, lub jeśli spodziewana jest zmiana intensywności pomocy, należy precyzyjnie podać odpowiednie okresy czasu i intensywność pomocy.

⁽⁸²⁾ Dostosowane zgodnie z pkt 67 w przypadku pomocy na duże projekty inwestycyjne podlegającej obowiązkowi indywidualnego zgłoszenia.

⁽⁸³⁾ Wyrok z dnia 18 czerwca 2002 r. w sprawie C-242/00, Niemcy przeciwko Komisji.

⁽⁸⁴⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 70/2001 z dnia 12 stycznia 2001 r. w sprawie zastosowania art. 87 i 88 traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw, Dz.U. L 10 z 13.1.2001, str. 33, zmienione rozporządzeniem Komisji (WE) nr 364/2004 z dnia 25 lutego 2004 r. zmieniającym rozporządzenie (WE) nr 70/2001 i rozszerzającym jego zakres w celu włączenia pomocy dla badań i rozwoju, Dz.U. L 63 z 28.2.2004, str. 22.

⁽⁸⁵⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 994/98 z dnia 7 maja 1998 r. dotyczące stosowania art. 92 i 93 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską do niektórych kategorii horyzontalnej pomocy państwa, Dz.U. L 142 z 14.5.1998, str. 1.

103. Biorąc pod uwagę, że regiony kwalifikujące się do pomocy na podstawie art. 87 ust. 3 lit. a) i regiony efektu statystycznego zostały zewnętrznie określone na poziomie NUTS II, dostarczenie szczegółowych uzupełniających danych społeczno-ekonomicznych nie będzie zazwyczaj konieczne. Z drugiej strony, należy dostarczyć szczegółowe informacje uzupełniające w celu wyjaśnienia sposobu wyznaczania regionów, o których mowa w art. 87 ust. 3 lit. c), oprócz regionów rozwoju gospodarczego, regionów o niskiej gęstości zaludnienia i regionów przygranicznych, łącznie ze szczegółowym opisem wyznaczonych regionów, danymi dotyczącymi ludności, informacjami na temat PKB i poziomu bezrobocia oraz innymi istotnymi informacjami.
104. W celu zapewnienia ciągłości, która ma istotne znaczenie dla długoterminowego rozwoju regionalnego, wykaz regionów zgłoszonych przez państwa członkowskie powinien w zasadzie obowiązywać przez cały okres obejmujący lata 2007-2013. Może on jednak zostać poddany śródkresowemu przeglądowi w 2010 r. Każde państwo członkowskie, które chciałoby zmienić wykaz regionów kwalifikujących się do pomocy na podstawie art. 87 ust. 3 lit. c) lub stosowane poziomy intensywności pomocy, powinno zgłosić to Komisji najpóźniej do dnia 1 kwietnia 2010 r. W tym kontekście żądane zmiany dotyczących regionów nie może przekroczyć 50 % całkowitego zasięgu pomocy przyznanej państwu członkowskiemu na podstawie art. 87 ust. 3 lit. c). Z wyjątkiem regionów efektu statystycznego, regiony które przestaną kwalifikować się do pomocy regionalnej w wyniku przeglądu śródkresowego, nie będą kwalifikować się do żadnej pomocy przejściowej. Ponadto państwa członkowskie mogą w każdej chwili złożyć w Komisji wniosek o uzupełnienie wykazu o kolejne regiony, aż do osiągnięcia odpowiedniego odsetka ludności.

9. Wejście w życie, wdrażanie, przejrzystość i przegląd

105. Komisja zamierza stosować niniejsze wytyczne w stosunku do wszelkiej pomocy regionalnej, która zostanie przyznana po dniu 31 grudnia 2006 r. Pomoc regionalna, która została już przyznana lub która zostanie przyznana przed 2007 r., będzie podlegać ocenie według Wytycznych w sprawie krajowej pomocy regionalnej z 1998 r.
106. Z uwagi na fakt, że zgłoszenia programów pomocy regionalnej lub pomocy ad hoc, która zostanie przyznana po dniu 31 grudnia 2006 r., muszą być zgodne z mapą pomocy regionalnej, nie mogą one zazwyczaj zostać uznane za kompletne do czasu przyjęcia mapy pomocy regionalnej dla danego państwa członkowskiego zgodnie z ustaleniami przedstawionymi w pkt 8. Zatem Komisja nie będzie w zasadzie rozpatrywać zgłoszeń programów pomocy regionalnej, o ile będą one realizowane po dniu 31 grudnia 2006 r., lub pomocy ad hoc, która zostanie przyznana po tym dniu, do czasu przyjęcia mapy pomocy regionalnej dla danego państwa członkowskiego⁽⁸⁶⁾. To samo dotyczy programów pomocy dla nowo założonych małych przedsiębiorstw objętych postanowieniami pkt 6 niniejszych wytycznych.
107. Komisja uważa, że wdrożenie niniejszych wytycznych doprowadzi do istotnych zmian w zasadach dotyczących pomocy regionalnej w całej Wspólnocie. Ponadto w świetle zmienionych warunków ekonomicznych i społecznych panujących w Unii Europejskiej wydaje się, że konieczne jest przeprowadzenie przeglądu i sprawdzenie, czy wszystkie programy pomocy regionalnej, w tym także programy pomocy inwestycyjnej i programy pomocy operacyjnej, są nadal zasadne i skuteczne. Z wyżej wymienionych powodów Komisja proponuje państwom członkowskim zgodnie z art. 88 ust. 1 TWE następujące stosowne środki:
- nie naruszając przepisów art. 10 ust. 2 rozporządzenia (WE) 70/2001⁽⁸⁷⁾ w sprawie zastosowania art. 87 i 88 traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa dla małych i średnich przedsiębiorstw, zmienionego rozporządzeniem (WE) nr 364/2004⁽⁸⁸⁾ oraz art. 11 ust. 2 rozporządzenia (WE) 2204/2002 w sprawie stosowania art. 87 i 88 traktatu WE w odniesieniu do pomocy państwa w zakresie zatrudnienia⁽⁸⁹⁾, państwa członkowskie powinny ograniczyć czas stosowania wszystkich obowiązujących programów pomocy regionalnej do pomocy, która zostanie przyznana do dnia 31 grudnia 2006 r. włącznie.

⁽⁸⁶⁾ Komisja informuje państwa członkowskie, że w celu maksymalnego ograniczenia obciążeń wynikających z obowiązku zgłaszania pomocy, zamierza ona skorzystać z uprawnień nadanych jej rozporządzeniem (WE) nr 994/98 do wyłączenia z obowiązku zgłoszenia na podstawie art. 88 ust. 3 TWE przejrzystych programów regionalnej pomocy inwestycyjnej, które są zgodne z krajową mapą pomocy regionalnej zatwierdzoną dla danego państwa członkowskiego. Pomoc indywidualna ad hoc oraz programy pomocy operacyjnej nie będą podlegały wyłączeniu z obowiązku zgłoszenia. Ponadto wymogi dotyczące dostarczania informacji i indywidualnego zgłaszania w wypadku dużych projektów pomocy indywidualnej określone w pkt 4.3 niniejszych wytycznych będą nadal stosowane, także w wypadku pomocy przyznanej w ramach programów objętych wyłączeniem.

⁽⁸⁷⁾ Dz.U. L 10 z 13.1.2001, str. 33.

⁽⁸⁸⁾ Dz.U. L 63 z 28.2.2004, str. 22.

⁽⁸⁹⁾ Dz.U. L 337 z 13.12.2002, str. 3.

- jeśli programy pomocy na ochronę środowiska dopuszczają przyznanie regionalnej pomocy inwestycyjnej na inwestycje ekologiczne zgodnie z przypisem 29 Wspólnotowych wytycznych dotyczących pomocy państwa na rzecz ochrony środowiska naturalnego ⁽⁹⁰⁾, państwa członkowskie powinny zmienić odnośne programy, aby zapewnić możliwość przyznania pomocy po dniu 31 grudnia 2006 r. jedynie wtedy, gdy jest zgodna z mapą pomocy regionalnej obowiązującą w dniu przyznania pomocy;
- państwa członkowskie winny w miarę potrzeb zmienić inne obowiązujące programy pomocy, aby zapewnić możliwość przyznawania premii regionalnych, takich jak premie przyznawane na pomoc szkoleniową, pomoc na badania i rozwój czy pomoc na ochronę środowiska po dniu 31 grudnia 2006 r. tylko w regionach kwalifikujących się do pomocy na podstawie art. 87 ust. 3 lit. a) lub c) zgodnie z mapą pomocy regionalnej zatwierdzoną przez Komisję i obowiązującą w dniu przyznania pomocy.

Komisja zwróci się do państw członkowskich o potwierdzenie ich zgody na te propozycje w ciągu jednego miesiąca.

108. Ponadto Komisja uważa, że konieczne jest podjęcie dalszych środków dla poprawy przejrzystości pomocy regionalnej w rozszerzonej Unii. Niezbędne wydaje się być zwłaszcza zapewnienie państwom członkowskim, podmiotom gospodarczym, zainteresowanym stronom oraz samej Komisji łatwego dostępu do pełnego tekstu wszystkich programów pomocy regionalnej obowiązujących w UE. Komisja sądzi, że cel ten można łatwo osiągnąć poprzez utworzenie wzajemnie powiązanych stron internetowych. Z tego powodu, analizując programy pomocy regionalnej, Komisja będzie regularnie zabiegać o zobowiązanie się państwa członkowskiego do opublikowania w Internecie pełnego tekstu ostatecznej wersji programu pomocy oraz podania Komisji odpowiedniego adresu internetowego. Projekty, w przypadku których wydatki poniesiono przed dniem publikacji programu, nie będą kwalifikowały się do pomocy regionalnej.
109. Komisja może w każdej chwili podjąć decyzję o przeglądzie lub zmianie niniejszych wytycznych, jeśli okaże się to konieczne z przyczyn związanych z polityką konkurencji, bądź też w celu uwzględnienia innych dziedzin polityki wspólnotowej i zobowiązań międzynarodowych.

⁽⁹⁰⁾ Dz.U. C 37 z 3.2.2001, str. 3.

ZAŁĄCZNIK I

Definicja hutnictwa żelaza i stali

Hutnictwo żelaza i stali, dla celów niniejszych wytycznych, obejmuje przedsiębiorstwa zajmujące się wytwarzaniem niżej wymienionych produktów:

Produkt	Kod Nomenklatury Scalonej (1)
Surówka	7201
Żelazostopy	7202 11 20, 7202 11 80, 7202 99 11
Wyroby zawierające żelazo otrzymywane przez bezpośrednie odtlenianie rudy żelaza i pozostałych gąbczastych wyrobów zawierających żelazo	7203
Żeliwo i stal niestopowa	7206
Półprodukty z żeliwa lub stali niestopowej	7207 11 11, 7207 11 14, 7207 11 16, 7207 12 10, 7207 19 11, 7207 19 14, 7207 19 16, 7207 19 31, 7207 20 11, 7207 20 15, 7207 20 17, 7207 20 32, 7207 20 51, 7207 20 55, 7207 20 57, 7207 20 71
Wyroby walcowane płaskie z żeliwa lub stali niestopowej	7208 10 00, 7208 25 00, 7208 26 00, 7208 27 00, 7208 36 00, 7208 37, 7208 38, 7208 39, 7208 40, 7208 51, 7208 52, 7208 53, 7208 54, 7208 90 10, 7209 15 00, 7209 16, 7209 17, 7209 18, 7209 25 00, 7209 26, 7209 27, 7209 28, 7209 90 10, 7210 11 10, 7210 12 11, 7210 12 19, 7210 20 10, 7210 30 10, 7210 41 10, 7210 49 10, 7210 50 10, 7210 61 10, 7210 69 10, 7210 70 31, 7210 70 39, 7210 90 31, 7210 90 33, 7210 90 38, 7211 13 00, 7211 14, 7211 19, 7211 23 10, 7211 23 51, 7211 29 20, 7211 90 11, 7212 10 10, 7212 10 91, 7212 20 11, 7212 30 11, 7212 40 10, 7212 40 91, 7212 50 31, 7212 50 51, 7212 60 11, 7212 60 91
Sztaby i pręty, walcowane na gorąco, w nieregularnie zwijanych kęgach, z żeliwa lub stali niestopowej	7213 10 00, 7213 20 00, 7213 91, 7213 99
Pozostałe sztaby i pręty z żeliwa lub stali niestopowej	7214 20 00, 7214 30 00, 7214 91, 7214 99, 7215 90 10
Kątowniki, kształtowniki i profile, z żeliwa lub stali niestopowej	7216 10 00, 7216 21 00, 7216 22 00, 7216 31, 7216 32, 7216 33, 7216 40, 7216 50, 7216 99 10
Stal nierdzewna	7218 10 00, 7218 91 11, 7218 91 19, 7218 99 11, 7218 99 20
Wyroby walcowane płaskie ze stali nierdzewnej	7219 11 00, 7219 12, 7219 13, 7219 14, 7219 21, 7219 22, 7219 23 00, 7219 24 00, 7219 31 00, 7219 32, 7219 33, 7219 34, 7219 35, 7219 90 10, 7220 11 00, 7220 12 00, 7220 20 10, 7220 90 11, 7220 90 31
Sztaby i pręty ze stali nierdzewnej	7221 00, 7222 11, 7222 19, 7222 30 10, 7222 40 10, 7222 40 30
Wyroby walcowane płaskie z pozostałej stali stopowej	7225 11 00, 7225 19, 7225 20 20, 7225 30 00, 7225 40, 7225 50 00, 7225 91 10, 7225 92 10, 7225 99 10, 7226 11 10, 7226 19 10, 7226 19 30, 7226 20 20, 7226 91, 7226 92 10, 7226 93 20, 7226 94 20, 7226 99 20

Produkt	Kod Nomenklatury Scalonej ⁽¹⁾
Sztaby i pręty z pozostałej stali stopowej	7224 10 00, 7224 90 01, 7224 90 05, 7224 90 08, 7224 90 15, 7224 90 31, 7224 90 39, 7227 10 00, 7227 20 00, 7227 90, 7228 10 10, 7228 10 30, 7228 20 11, 7228 20 19, 7228 20 30, 7228 30 20, 7228 30 41, 7228 30 49, 7228 30 61, 7228 30 69, 7228 30 70, 7228 30 89, 7228 60 10, 7228 70 10, 7228 70 31, 7228 80
Ścianka szczelna	7301 10 00
Szyny i podkłady kolejowe	7302 10 31, 7302 10 39, 7302 10 90, 7302 20 00, 7302 40 10, 7302 10 20
Rury, przewody rurowe i profile drążone, bez szwu	7303, 7304
Spawane rury i przewody rurowe, których zewnętrzna średnica przekracza 406,4 mm, z żeliwa lub stali	7305

⁽¹⁾ Dz.U. L 279 z 23.10.2001, str. 1.

ZAŁĄCZNIK II

Definicja przemysłu włókien syntetycznych

Dla celów niniejszych wytycznych przemysł włókien syntetycznych definiuje się jako:

- ekstruzję/teksturyzację wszystkich głównych rodzajów włókien oraz przędzy na bazie poliestru, poliamidu, akrylu lub polipropylenu, niezależnie od ich końcowego przeznaczenia, lub
- polimeryzację (w tym także polikondensację), gdy stanowi ona integralny element ekstruzji na poziomie wykorzystywanych urządzeń, lub
- każdy dodatkowy proces związany z jednoczesną instalacją zdolności produkcyjnych do ekstruzji/teksturyzacji przez przyszłego beneficjenta lub przez inne przedsiębiorstwo z grupy, do której należy beneficjent, który to proces, w ramach danej działalności gospodarczej, jest zintegrowany z taką zdolnością produkcyjną na poziomie wykorzystywanych urządzeń.

ZAŁĄCZNIK III

Formularz informacji zbiorczej dotyczący pomocy dla dużych projektów inwestycyjnych, o której mowa w pkt 65

1. Pomoc na rzecz (nazwa przedsiębiorstwa/przedsiębiorstw otrzymującego/otrzymujących pomoc):
2. Numer referencyjny programu pomocy (numer referencyjny stosowany przez Komisję dla istniejącego programu lub programów, w ramach których przyznano pomoc):
3. Podmiot publiczny/podmioty publiczne przyznające pomoc (nazwa i dane teled adresowe organu lub organów przyznających pomoc):
4. Państwo członkowskie, w którym realizuje się inwestycję:
5. Region (poziom NUTS III), w którym realizuje się inwestycję:
6. Gmina (wcześniej poziom NUTS V, obecnie LAU 2), w której realizuje się inwestycję:
7. Rodzaj projektu (utworzenie nowego zakładu, rozbudowa istniejącego zakładu, dywersyfikacja produkcji zakładu poprzez wprowadzenie nowych dodatkowych produktów, zasadnicza zmiana dotycząca procesu produkcyjnego istniejącego zakładu):
8. Wyroby produkowane lub usługi świadczone na podstawie projektu inwestycyjnego (według klasyfikacji PRODCOM/NACE lub klasyfikacji CPA dla projektów w sektorze usług):
9. Krótki opis projektu inwestycyjnego:
10. Zdyskontowane koszty kwalifikowane projektu inwestycyjnego (w EUR):
11. Zdyskontowana kwota pomocy (brutto) w EUR:
12. Intensywność pomocy (% ekwiwalentu dotacji brutto):
13. Ewentualne warunki związane z wypłatą przedmiotowej pomocy:
14. Planowany termin rozpoczęcia i zakończenia projektu:
15. Data przyznania pomocy:

ZAŁĄCZNIK IV

Metoda ustalania zasięgu pomocy regionalnej na obszarze wszystkich państw członkowskich objętych pomocą na podstawie art. 87 ust. 3 lit. c) w kategoriach liczby ludności

Podstawową zasadą ustalania pułapów ludności kwalifikującej się do objęcia pomocą jest przyporządkowanie ich odpowiednio do **poziomu różnic regionalnych** zaobserwowanego w poszczególnych państwach członkowskich oraz pomiędzy państwami członkowskimi.

Wspomniane różnice stwierdza się na podstawie dwóch wskaźników: produktu krajowego brutto na jednego mieszkańca wyrażonego w standardzie siły nabywczej (**PKB/mieszk. w SSN**) oraz stopy **bezrobocia**. Niniejsza metoda służy do obliczania poziomu różnic regionalnych, przy czym nie uwzględnia się regionów objętych pomocą na podstawie art. 87 ust. 3 lit. a), regionów efektu statystycznego, jak również regionów rozwoju gospodarczego i regionów o niskiej gęstości zaludnienia. Wartości przyjęte za podstawę obliczeń stanowią średnią z ostatnich trzech lat, z których dane są dostępne, czyli z lat 2000-2002 — dla PKB na jednego mieszkańca i z lat 2001-2003 — dla stopy bezrobocia na poziomie krajowym i wspólnotowym (UE-25).

Metodę stosuje się w trzech następujących po sobie etapach:

Etap I

W celu weryfikacji różnic, o których mowa, **zastosowano dwa progi**. W przypadku regionów poziomu NUTS III PKB na jednego mieszkańca musi być niższy niż 85 % lub stopa bezrobocia musi przekraczać 115 % średniej krajowej (PC = 100). Dostateczne różnice regionalne w odniesieniu do stopy bezrobocia istnieją natomiast wtedy, gdy w danym regionie jest ona o 50 % wyższa od średniej krajowej.

Etap II

Biorąc pod uwagę sytuację rozpatrywanego państwa członkowskiego w porównaniu ze średnią UE-25, wartości progowe określone na poziomie 85 dla PKB na jednego mieszkańca i 115 dla stopy bezrobocia modyfikuje się w oparciu o poniższe wzory:

$$\text{Skorygowany próg PKB} = 85 \times \left(\frac{1 + \frac{100}{RPC}}{2} \right)$$

$$\text{Skorygowany próg bezrobocia} = \text{MIN} \left[150; 115 \times \left(\frac{1 + \frac{100}{RPC}}{2} \right) \right]$$

gdzie RPC (referencyjne państwo członkowskie) oznacza pozycję państwa członkowskiego w odniesieniu do średniej w UE-25 wyrażonej w %.

Wprowadzenie tych korekt oznacza, że regiony położone w bogatszych państwach członkowskich, chcąc spełnić kryteria różnic regionalnych kwalifikujących do przyznania pomocy, powinny wykazać PKB na jednego mieszkańca niższy od średniej krajowej. Regiony w państwach członkowskich charakteryzujących się niskim bezrobociem winny wykazać wyższy poziom bezrobocia, jednak maksymalnie 150 % średniej krajowej. Tymczasem regiony położone w biedniejszych państwach członkowskich mogą dysponować PKB na jednego mieszkańca wyższym niż 85, a regiony w państwach członkowskich o wysokim bezrobociu mogą dowieść istnienia wystarczającej rozbieżności przy stopie bezrobocia poniżej 115.

Przykłady zastosowania wzorów na obliczanie skorygowanych progów

Sytuacja Niderlandów (UE-25 = 100): PKB/mieszk. — 122,5, stopa bezrobocia — 32,9.

Po zastosowaniu przytoczonych wzorów progi dla Niderlandów przesuwają się z 85 do 77,2 dla PKB/mieszk. oraz ze 115 do 150 dla stopy bezrobocia.

Sytuacja Grecji (UE-25 = 100): PKB/mieszk. — 74,5, stopa bezrobocia — 111,7.

Po zastosowaniu przytoczonych wzorów progi dla Grecji przesuwają się z 85 do 99,5 dla PKB/mieszk. oraz ze 115 do 109,0 dla stopy bezrobocia.

Etap III

Kolejny krok polega na sprawdzeniu, które regiony nie kwalifikujące się do pomocy regionalnej na podstawie art. 87 ust. 3 lit. a) lub nie uwzględnione specjalnie jako regiony kwalifikujące się na podstawie art. 87 ust. 3 lit. c) spełniają kryteria dostatecznych różnic regionalnych. W tym celu dla każdego państwa członkowskiego sumuje się liczbę ludności zamieszkującą wszystkie obszary poziomu NUTS III, które spełniają te kryteria. Następnie oblicza się całkowitą liczbę ludności dla wszystkich obszarów UE-25 spełniających te kryteria, jak również udział procentowy każdego z państw członkowskich. Przedstawione udziały procentowe stanowią następnie **klucz podziału przydziałów** zatwierdzonego zasięgu pomocy w kategoriach liczby ludności.

W przypadku podjęcia przez Komisję decyzji zezwalającej na objęcie pomocą regionów zamieszkałych przez 42 % ludności UE-25, wartość tę pomniejsza się o liczbę ludności zamieszkującej obszary objęte pomocą na podstawie art. 87 ust. 3 lit. a) i art. 87 ust. 3 lit. c). Pozostałą ilość rozdziela się pomiędzy państwa członkowskie według **klucza podziału przydziałów**.

Dodatkowo, również w świetle niemożności wykazania jakichkolwiek różnic wewnętrznych w państwach członkowskich niepodlegających podziałowi regionalnemu poziomu NUTS III (Luksemburg i Cypr), stosuje się siatkę bezpieczeństwa, która ma zagwarantować, że żadne państwo członkowskie nie dozna zmniejszenia zasięgu regionów objętych pomocą przekraczającego 50 % (łącznie dla regionów objętych pomocą na podstawie art. 87 ust. 3 lit. a) i art. 87 ust. 3 lit. c)) w stosunku do zasięgu określonego w Wytycznych w sprawie krajowej pomocy regionalnej z 1998 r. Celem powyższego jest zagwarantowanie wszystkim państwom członkowskim wystarczającej elastyczności dla prowadzenia efektywnej polityki rozwoju regionalnego.

ZAŁĄCZNIK V

Zasięg pomocy regionalnej w latach 2007-2013

Belgia	Regiony	PKB/mieszk. (1)	Odsetek ludności objętej pomocą
Art. 87 ust. 3 lit. a)	...		
Region(-y) efektu statystycznego	Hainaut	75,45	
			12,4 %
Artykuł 87 ust. 3 lit. c)			13,5 %
Całkowity odsetek ludności objętej pomocą w latach 2007-2013			25,9 %
(1) PKB na jednego mieszkańca w latach 2000-2002, SSN, UE-25 = 100 (informacja prasowa Eurostatu 47/2005 z 7.4.2005).			
Republika Czeska	Regiony	PKB/mieszk.	Odsetek ludności objętej pomocą
Art. 87 ust. 3 lit. a)	Střední Morava	52,03	
	Severozápad	53,29	
	Střední Čechy	54,35	
	Moravskoslezsko	55,29	
	Severovýchod	55,59	
	Jihovýchod	58,17	
	Jihozápad	60,41	
			88,6 %
Region(-y) efektu statystycznego			
Artykuł 87 ust. 3 lit. c) ...			
Całkowity odsetek ludności objętej pomocą w latach 2007-2013			88,6 %
Dodatkowy odsetek ludności przejściowo objętej pomocą w latach 2007-2008 na podstawie art. 87 ust. 3 lit. c)			7,7 %
Dania			Odsetek ludności objętej pomocą
Art. 87 ust. 3 lit. a)			
Region(-y) efektu statystycznego			
Artykuł 87 ust. 3 lit. c)			8,6 %
Całkowity odsetek ludności objętej pomocą w latach 2007-2013			8,6 %
Dodatkowy odsetek ludności przejściowo objętej pomocą w latach 2007-2008 na podstawie art. 87 ust. 3 lit. c)			2,7 %

Niemcy	Regiony	PKB/miesz.	Odsetek ludności objętej pomocą
Art. 87 ust. 3 lit. a)	Dessau	65,99	
	Chemnitz	69,63	
	Brandenburg-Nordost	70,64	
	Magdeburg	72,27	
	Mecklenburg-Vorpommern	72,56	
	Thüringen	73,10	
	Dresden	74,95	
			12,5 %
Region(-y) efektu statystycznego	Halle	75,07	
	Leipzig	77,12	
	Brandenburg-Südwest	77,45	
	Lüneburg	81,80	
			6,1 %
Artykuł 87 ust. 3 lit. c)			11,0 %
Całkowity odsetek ludności objętej pomocą w latach 2007-2013			29,6 %
<hr/>			
Estonia	Regiony	PKB/miesz.	Odsetek ludności objętej pomocą
Art. 87 ust. 3 lit. a)	Estonia	44,94	100 %
<hr/>			
Grecja	Regiony	PKB/miesz.	Odsetek ludności objętej pomocą
Art. 87 ust. 3 lit. a)	Dytiki Ellada	56,30	
	Anatoliki Makedonia, Thraki	57,40	
	Ipeiros	59,30	
	Thessalia	62,90	
	Ionia Nisia	65,53	
	Kriti	72,27	
	Peloponnisos	73,71	
	Voreio Aigaio	74,29	
			36,6 %
Region(-y) efektu statystycznego	Kentriki Makedonia	75,89	
	Dytiki Makedonia	76,77	
	Attiki	78,98	
			55,5 %
Artykuł 87 ust. 3 lit. c)			7,9 %
Całkowity odsetek ludności objętej pomocą w latach 2007-2013			100,0 %

Hiszpania	Regiony	PKB/mieszk.	Odsetek ludności objętej pomocą
Art. 87 ust. 3 lit. a)	Extremadura	59,89	
	Andalucia	69,29	
	Galicia	73,36	
	Castilla-La Mancha	74,75	
	Canarias	87,79	
			36,2 %
Region(-y) efektu statystycznego	Asturias	79,33	
	Murcia	79,37	
	Ceuta	79,64	
	Melilla	79,72	
			5,8 %
Artykuł 87 ust. 3 lit. c)			17,7 %
Całkowity odsetek ludności objętej pomocą w latach 2007-2013			59,6 %
Dodatkowy odsetek ludności przejściowo objętej pomocą w latach 2007-2008 na podstawie art. 87 ust. 3 lit. c)			12,4 %
<hr/>			
Francja	Regiony	PKB/mieszk.	Odsetek ludności objętej pomocą
Art. 87 ust. 3 lit. a)	Guyane	56,76	
	Réunion	60,63	
	Guadeloupe	67,32	
	Martinique	74,88	
			2,9 %
Region(-y) efektu statystycznego			
Artykuł 87 ust. 3 lit. c)			15,5 %
Całkowity odsetek ludności objętej pomocą w latach 2007-2013			18,4 %
Dodatkowy odsetek ludności przejściowo objętej pomocą w latach 2007-2008 na podstawie art. 87 ust. 3 lit. c)			6,9 %
<hr/>			
Irlandia			Odsetek ludności objętej pomocą
Art. 87 ust. 3 lit. a)			
Region(-y) efektu statystycznego			
Artykuł 87 ust. 3 lit. c)			50,0 %
Całkowity odsetek ludności objętej pomocą w latach 2007-2013			50,0 %
Dodatkowy odsetek ludności przejściowo objętej pomocą w latach 2007-2008 na podstawie art. 87 ust. 3 lit. c)			25,0 %

Włochy	Regiony	PKB/mieszk.	Odsetek ludności objętej pomocą
Art. 87 ust. 3 lit. a)	Calabria	67,93	
	Campania	71,78	
	Sicilia	71,98	
	Puglia	72,49	
			29,2 %
Region(-y) efektu statystycznego	Basilicata	77,54	
			1,0 %
Artykuł 87 ust. 3 lit. c)			3,9 %
Całkowity odsetek ludności objętej pomocą w latach 2007-2013			34,1 %
Dodatkowy odsetek ludności przejściowo objętej pomocą w latach 2007-2008 na podstawie art. 87 ust. 3 lit. c)			5,6 %
Cypr			Odsetek ludności objętej pomocą
Art. 87 ust. 3 lit. a)			
Region(-y) efektu statystycznego			
Artykuł 87 ust. 3 lit. c)			50,0 %
Całkowity odsetek ludności objętej pomocą w latach 2007-2013			50,0 %
Dodatkowy odsetek ludności przejściowo objętej pomocą w latach 2007-2008 na podstawie art. 87 ust. 3 lit. c)			16,0 %
Łotwa	Regiony	PKB/mieszk.	Odsetek ludności objętej pomocą
Art. 87 ust. 3 lit. a)	Łotwa	37,28	100 %
Litwa	Regiony	PKB/mieszk.	Odsetek ludności objętej pomocą
Art. 87 ust. 3 lit. a)	Litwa	40,57	100 %
Luksemburg			Odsetek ludności objętej pomocą
Art. 87 ust. 3 lit. a)			
Region(-y) efektu statystycznego			
Artykuł 87 ust. 3 lit. c)			16,0 %
Całkowity odsetek ludności objętej pomocą w latach 2007-2013			16,0 %
Dodatkowy odsetek ludności przejściowo objętej pomocą w latach 2007-2008 na podstawie art. 87 ust. 3 lit. c)			5,1 %

Węgry	Regiony	PKB/mieszk.	Odsetek ludności objętej pomocą
Art. 87 ust. 3 lit. a)	Észak Magyarország	36,10	
	Észak Alföld	36,31	
	Dél Alföld	39,44	
	Dél Dunántúl	41,36	
	Közép Dunántúl	52,28	
	Nyugat Dunántúl	60,37	
			72,2 %
Region(-y) efektu statystycznego			
Artykuł 87 ust. 3 lit. c) ...			27,8 %
Całkowity odsetek ludności objętej pomocą w latach 2007-2013			100,0 %
Malta			
Malta	Regiony	PKB/mieszk.	Odsetek ludności objętej pomocą
Art. 87 ust. 3 lit. a)	Malta	74,75	100 %
Niderlandy			
Art. 87 ust. 3 lit. a)			
Region(-y) efektu statystycznego			
Artykuł 87 ust. 3 lit. c)			7,5 %
Całkowity odsetek ludności objętej pomocą w latach 2007-2013			7,5 %
Dodatkowy odsetek ludności przejściowo objętej pomocą w latach 2007-2008 na podstawie art. 87 ust. 3 lit. c)			2,4 %
Austria			
Art. 87 ust. 3 lit. a)			
Region(-y) efektu statystycznego	Burgenland	81,50	3,4 %
Artykuł 87 ust. 3 lit. c)			19,1 %
Całkowity odsetek ludności objętej pomocą w latach 2007-2013			22,5 %

Polska	Regiony	PKB/miesz.	Odsetek ludności objętej pomocą
Art. 87 ust. 3 lit. a)	Lubelskie	32,23	
	Podkarpackie	32,80	
	Warmińsko-Mazurskie	34,70	
	Podlaskie	35,05	
	Świętokrzyskie	35,82	
	Opolskie	38,28	
	Małopolskie	39,81	
	Lubuskie	41,09	
	Łódzkie	41,45	
	Kujawsko-Pomorskie	41,80	
	Pomorskie	45,75	
	Zachodniopomorskie	46,29	
	Dolnośląskie	47,52	
	Wielkopolskie	48,18	
	Śląskie	50,62	
Mazowieckie	68,77		
			100 %
Portugalia			
	Regiony	PKB/miesz.	Odsetek ludności objętej pomocą
Art. 87 ust. 3 lit. a)	Norte	61,94	
	Centro (PT)	63,08	
	Alentejo	65,72	
	Açores	61,61	
	Madeira	87,84	
			70,1
Region(-y) efektu statystycznego	Algarve	80,05	3,8 %
Artykuł 87 ust. 3 lit. c) ...			2,8 %
Całkowity odsetek ludności objętej pomocą w latach 2007-2013			76,7 %
Dodatkowy odsetek ludności przejściowo objętej pomocą w latach 2007-2008 na podstawie art. 87 ust. 3 lit. c)			19,2 %
Słowenia			
	Regiony	PKB/miesz.	Odsetek ludności objętej pomocą
Art. 87 ust. 3 lit. a)	Slovenia	74,40	100 %

Słowacja	Regiony	PKB/mieszk.	Odsetek ludności objętej pomocą
Art. 87 ust. 3 lit. a)	Východné Slovensko	37,21	
	Stredné Slovensko	40,72	
	Západné Slovensko	45,42	
			88,9 %
Region(-y) efektu statystycznego			
Artykuł 87 ust. 3 lit. c) ...			
Całkowity odsetek ludności objętej pomocą w latach 2007-2013			88,9 %
Dodatkowy odsetek ludności przejściowo objętej pomocą w latach 2007-2008 na podstawie art. 87 ust. 3 lit. c)			7,5 %
Finlandia			Odsetek ludności objętej pomocą
Art. 87 ust. 3 lit. a)			
Region(-y) efektu statystycznego			
Artykuł 87 ust. 3 lit. c)			33,0 %
Całkowity odsetek ludności objętej pomocą w latach 2007-2013			33,0 %
Szwecja			Odsetek ludności objętej pomocą
Art. 87 ust. 3 lit. a)			
Region(-y) efektu statystycznego			
Artykuł 87 ust. 3 lit. c)			15,3 %
Całkowity odsetek ludności objętej pomocą w latach 2007-2013			15,3 %
Zjednoczone Królestwo	Regiony	PKB/mieszk.	Odsetek ludności objętej pomocą
Art. 87 ust. 3 lit. a)	Cornwall & Isles of Scilly	70,16	
	West Wales and the Valleys	73,98	
			4,0 %
Region(-y) efektu statystycznego	Highlands and Islands	77,71	0,6 %
Artykuł 87 ust. 3 lit. c)			19,3 %
Całkowity odsetek ludności objętej pomocą w latach 2007-2013			23,9 %